



Saksnr: 21/3553

Dato: 3. mars 2021

HØRINGSNOTAT OM ENDRINGER I FORSKRIFT OM LANDINGS- OG SLUTTSEDDEL (LANDINGSFORSKRIFTEN), FORSLAG TIL FORSKRIFT OM AUTOMATISK VEIESYSTEM TIL BRUK VED LANDING AV FISK OG ENDRINGER I INSTRUMENTSPESIFIKKE FORSKRIFTER

Fiskeridirektoratet og Justervesenet sender med dette forslag til endringer i forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften), samt forslag til ny forskrift om automatisk veiesystem til bruk ved landing av fisk, på høring. Det foreslås innført krav om bruk av automatiske vekter, samt krav til gjennomgående automatiske veiesystemer i fiskerinæringen ved landing av viltlevende marine ressurser, med mulighet for dispensasjon for mindre mottaksanlegg. Det foreslås også å innføre krav om tvangskjøringsbryter samt identifiserbare plomber.

Justervesenet foreslår i tillegg å innføre krav om at selgere av vekter til bruk ved landing av fisk eller hjullastervekker til bruk i grustak eller i bygg- og anleggsbransjen, skal rapportere til Justervesenet ved salg. Det foreslås også å oppheve bestemmelser om tilsynsperiode.

Dette innebærer endringer i følgende forskrifter:

- forskrift 21. desember 2007 nr. 1735 om krav til ikke-automatiske vekter
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1736 om krav til transportbåndvekker
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1737 om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekker
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1739 om krav til materielle lengdemål
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1740 om krav til lengdemålingsinstrumenter
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1742 om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekker)

- forskrift 21. desember 2007 nr. 1746 om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger
- forskrift 21. desember 2007 nr. 1747 om krav til automatiske gravimetriske fyllemaskiner

Endringene i Justervesenets regelverk foreslås innført med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 7 første ledd bokstav b og c, § 7 andre ledd, § 10 andre og tredje ledd, samt forskrift 20. desember 2007 om målenheter og måling § 4-5a.

Endringene i landingsforskriften foreslås innført med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 39, § 40, § 41, og § 43.

Nedenfor følger en gjennomgang av endringsforslagene. Vi ber om at innspill sendes til Fiskeridirektoratet og Justervesenet innen 7. juni 2021. Høringssvarene sendes til postmottak@fiskeridir.no og postmottak@justervesenet.no.

Høringsnotatet er også lagt ut på Fiskeridirektoratets og Justervesenets hjemmesider www.fiskeridir.no og www.justervesenet.no.

1 Innledning og bakgrunn

Formålet med landingsforskriften er å sikre bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressursene gjennom krav til registrering av opplysninger om fangsten som landes på en landings- og sluttseddel. Opplysningene benyttes ved ressurskontroll, samt i Fiskeridirektoratets risikovurdering, kvotekontroll og for statistikkformål. I tillegg inngår landingsdata i bestandsberegningene.

Korrekt registrering av ressursuttaket er en premis for bærekraftig forvaltning og høsting av fellesskapets ressurser. De viltlevende marine ressursene er fornybare, men ikke utømmelige, og må forvaltes bærekraftig. Det overordnede felles behovet til både forvaltning og næring er korrekt registrering av ressursuttaket av kommersielt høstet fangst. Ansvar for å oppnå en bærekraftig forvaltning av naturmiljøet på vegne av fellesskapet er tillagt myndighetene jf. Grunnloven § 112, og operasjonaliseres nærmere i blant annet havressursloven og landingsforskriften. Det står i Grunnloven § 112 at naturens ressurser skal disponeres ut fra en langsiktig og allsidig betraktning som ivaretar denne rett også for etterslekten.

Justervesenets samfunnsoppdrag er å sikre en måleteknisk infrastruktur som har tillit nasjonalt og internasjonalt, samt å bidra til en effektiv bruk av samfunnets ressurser.

Regelverket retter seg mot spesifikke måleredskaper og målemetoder, herunder ulike typer vekter som blant annet brukes i fiskeindustrien. Korrekt ressursregistrering er avhengig av at måleredskapene som benyttes er i tråd med kravene i det måletekniske regelverket. I tillegg må myndighetene sørge for at regelverket har krav som bygger opp under målsettingen om korrekt registrering.

1.1 NOU 2019: 21 Framtidens fiskerikontroll

Fiskerikontrollutvalget ble oppnevnt ved kongelig resolusjon 15. juni 2018. Utvalget fikk i oppdrag å gi råd om den fremtidige innretningen av den nasjonale kontrollen med fiskerinæringen. Utredningen ble overlevert til Nærings- og fiskeridepartementet 29. november 2019. Det ble pekt på at Norge forvalter store mengder verdifulle ressurser i havet, og at Norge har bundet seg til internasjonale avtaler om å overholde fastsatte kvoter og forhindre overbeskatning av ressursene. Nye krav og forventninger fra markedene om at forpliktelsene må overholdes gjør at det må kunne dokumenteres at kvoter og regelverk overholdes. Dette fordrer et godt og troverdig system for registrering av ressursuttaket.

Kontrollutvalget gjennomgikk næringen som helhet, og på den bakgrunn ble det vurdert hvilke tiltak som kan være med på å fremme blant annet målet om en korrekt registrering av ressursuttaket. Det ble sett på hvordan ny teknologi kan øke tryggheten for at norsk fisk er lovlig høstet og omsatt, i tillegg til at det ble vurdert hvordan myndighetene kan øke effekten av de samlede kontrollressursene og forbedre evnen til å avdekke og straffe de som bryter loven med viten og vilje. I rapporten på side 181 ble det blant annet anbefalt å innføre:

«Krav om gjennomgående automatiske veie- og målesystemer ved landing. Systemene må logge alle hendelser i veiesystemet og lagre alle måledata. I tillegg må veie- og målesystemene være direkte knyttet til seddelsystemet og rapporteres fortløpende til kontrollmyndighetene. Dispensasjonsordninger for mindre mottak bør etableres.»

Kontrollutvalgets tilrådning er at det stilles flere krav til mottakene for å sikre at fangsten landes og registreres riktig. I dag kan landindustrien benytte seg av egenrapporterte data og manuell registrering av veieresultatet. Når veiedata ikke registreres og lagres, kan de heller ikke etterprøves.

1.2 Tidligere prosjekter og pågående dispensasjonsordning

Nærings- og Fiskeridepartementet (NFD) ga i 2015 (Fase I) og i 2017 (Fase II), dispensasjoner fra landingsforskriften til to aktører som deltok i det såkalte «Hovden-prosjektet».

Deltagere i pilotprosjektet var Fiskeriparken AS (Prosjekteier), NOFIMA (Prosjektledelse), Fiskeri- og havbruksnæringsens forskningsfinansiering (FHF), Norges Råfisklag, Norges Fiskarlag, Sjømat Norge, Hovden Fiskeindustri AS, Tobø Fisk AS og Fiskeridirektoratet.

Hovedmålet med pilotprosjektet var å fremskaffe erfaring og kunnskap som grunnlag for å utvikle nye moderne mottaks-, innveings- og kontrollsystemer ved mottak av fisk, samt at det skulle samles inn veiedata automatisk. Forsøket skulle gjøres ved bruk av moderne teknologi og automatiske registreringssystemer.

Et sentralt vilkår i pilotprosjektet var at *«Veieresultater fra både innveid rund og innveid sløyd koantum oversendes elektronisk til Fiskeridirektoratet løpende eller minimum en gang i døgnet.»*

- Fase I: *«Utprøving av pilotanlegg for mottak av fisk: Registrering for fiskeindustrien og fiskeri»* (FHF-901172), (NOFIMA 42/2016)
- Fase II *«Utprøving av pilotanlegg for mottak av fisk: Fase II 2017»* (FHF-901387), (NOFIMA 23/2017)

Fiskeridirektoratet deltok i begge prosjektene. Under prosjektgjennomføringen samarbeidet Fiskeridirektoratet med to ulike systemleverandører som utviklet rapportering av vektdata til Fiskeridirektoratet. I prosjektets del I og del II foregikk rapporteringen per e-post på CSV og PDF format, en lite brukervennlig og lite hensiktsmessig løsning med tanke på videre bruk.

Etter at pilotprosjektet var avsluttet opprettet NFD en dispensasjonsordning hvor blant annet vilkårene for overføring av data ble revidert. Fra 2018 ble det lagt opp til at rapporteringen skulle skje via en API-løsning på JSON-format til Fiskeridirektoratet. Løsningen ble utviklet i samarbeid med systemleverandørene.

Fra 2018 har det blitt sendt inn 2 ulike type rapporter med vektdata på API-løsningen til Fiskeridirektoratet, enkeltveiinger og aggregerte veieresultater koblet mot seddelnummer. I 2020 var det 6 aktører på kjøpersiden som rapportere veiedata innenfor dispensasjonsordningen, tilknyttet to ulike systemleverandører. Til nå i 2021 er det 10 mottaksanlegg som har fått dispensasjon. Fiskeridirektoratet har i

samarbeid med systemleverandørene utviklet et system som er i operativ drift og rapporterer «løpende» vektdata til Fiskeridirektoratet over API.

Dagens system for rapportering og mottak av veiedata i Fiskeridirektoratet er en enkel løsning uten feilhåndtering eller tilfredsstillende sjekker ved mottak av data. Det vil være behov for å bruke erfaringene direktoratet har fått fra dagens løsning til å utvikle en ny og forbedret løsning som kan motta data fra alle type vekter og fra alle type aktører på kjøpersiden.

Erfaringer fra pilotprosjektet og senere dispensasjonsordning har bidratt til at det allerede finnes et godt erfaringsgrunnlag som er tatt inn i dette arbeidet. Blant annet for å sikre dataintegritet og datakvalitet vil en løsning avhenge av autentisering av avsendere, standardisering av innhold, kobling av veiedata mot seddelnummer ved rapportering, gode rutiner ved innviing og behov for et feilhåndteringssystem hvor aktørene kan rette opp feil og sende inn ny versjon av allerede innsendte data.

Fiskeridirektoratet har mottatt framdriftsplan for implementering og rapportering på «eventlog» fra en av systemleverandørene i tråd med vilkårene i dispensasjonsordningen.

1.3 Samarbeidet mellom Fiskeridirektoratet og Justervesenet

Fiskeridirektoratet og Justervesenet har siden 2016 hatt en formell samarbeidsavtale om tilsyn og kontroll av vekter innen fiskerinæringen. I en felles arbeidsgruppe som ble nedsatt våren 2018 har etatene også vurdert tiltak som vil bidra til begge etaters måloppnåelse og økt etterlevelse av regelverket. Arbeidsgruppen så flere behov for endringer i begge etaters regelverk, blant annet behov for gjennomgående automatiske veiesystemer ved landing og omsetning av fisk, herunder lagring og overføring av veiedata og hendelser i veiesystemet. Forslagene ble fremlagt i en felles rapport. Gjennom utredningen fra kontrollutvalget (NOU 2019: 21) ble det bekreftet at det var bred enighet om disse endringene, og arbeidet for å gjennomføre endringene ble prioritert.

Arbeidsgruppen så også behov for en opprydding i regelverket. Dette innebar å overføre de måletekniske kravene til vektene i landingsforskriften til Justervesenets instrumentspesifikke forskrifter. Dermed ville Justervesenet som måleteknisk myndighet ha ansvar for samtlige måletekniske krav. Disse endringene er gjennomført og trådte i kraft 1. mars 2020.

Det gjenstår etter dette å følge opp anbefalingene fra kontrollutvalget om å innføre krav om et gjennomgående automatisk veiesystem for å styrke kontroll- og tilsynsmuligheten knyttet til veieresultatene. Systemet skal lagre veiedata og data om

hendelser i veiesystemet, og overføre dataene elektronisk til Fiskeridirektoratet, samt at veiedata kobles til landings- og sluttseddel. Fiskeridirektoratet og Justervesenet fremlegger derfor forslag til endringer i begge etaters regelverk som ivaretar disse elementene.

2 Behovet for endringer i landingsforskriften og Justervesenets regelverk

Fiskerinæringen er Norges nest største eksportnæring etter olje og gass. I 2020 landet den norske fiskeflåten mer enn 2,4 millioner tonn fisk med en førstehåndsverdi på mer enn 22 milliarder kroner. Eksportverdien på norsk sjømat var over 105,7 milliarder kroner, hvorav ca. 30 % av eksporten til en verdi av 31,5 milliarder kroner omfattet villfanget fisk. I volum utgjorde eksporten av villfanget fisk over 55 % av eksportert kvantum i 2020.¹

Nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV) for de senere årene har fastslått at det er stor risiko for at vektene som benyttes ved landing av fisk kan bli manipulert, og at måleresultatene ikke registreres korrekt. Det er gjentatte ganger beskrevet ulike utfordringer og problemstillinger ved feil bruk og manipulering av dagens vekter, som medfører en betydelig risiko for at fisk som landes ikke blir korrekt veid, registrert og rapportert til kontrollmyndighetene. Dette får betydning for registreringen av ressursuttaket. I tillegg bekrefter Justervesenets utførte tilsyn at det er sannsynlighet for utilsiktede feil ved måleresultater som følge av tekniske feil. Erfaringer viser at vektene i utgangspunktet er stabile, men at uforutsette eller utilsiktede hendelser av og til forårsaker feil i målingene. Det gir en risiko for at fisk som landes ikke blir korrekt veid, registrert og innrapportert.

I de fleste veiesystemene som benyttes i dag ved landing av fisk, blir veieresultatet manuelt avlest fra vektens indikator eller via et tilkoblet produksjonsdatasystem. Avlest verdi blir deretter manuelt registrert i seddelsystemet som landet kvantum til kontrollmyndighetene. Veieresultatet som blir avlest fra vekten vil i de fleste tilfeller være gjenstand for en manuell korreksjon eller beregning av verdi for kvantum landet fisk. Ved at det utføres manuell avlesning av veieresultatet fra vektindikator, vil det være stor risiko for at kvantumet som beregnes og registreres på seddel blir både bevisst og ubevisst registrert feil. Dette enten som følge av feil avlesning, feil beregning, feil ved føring av landings- og sluttseddel - og dermed også feil registrering i seddelsystemet, eller ved bevisst manipulering av tallverdier for veid kvantum.

¹ Norges Sjømatråd

Registreringen av ressursuttaket skjer i dag i forbindelse med landing av fisk. Det følger av landingsforskriften at all fisk skal veies fortløpende ved landing, og at opplysningene om vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram fordelt på art og størrelse skal oppgis på en landings- og/eller sluttseddel. Det er imidlertid en rekke usikkerhetsfaktorer rundt dagens ressursregistrering, og vektene som tillates anvendt gir ikke tilstrekkelig sikkerhet for korrekt registrering av ressursuttaket. Det er derfor nødvendig med strengere krav til vektene som benyttes i dag.

En bærekraftig og god forvaltning av fiskebestandene forutsetter korrekt ressursregistrering, men også en troverdig og effektiv ressurskontroll. Et generelt krav til automatiske vekter ved alle landinger og et gjennomgående automatisk veiesystem vil redusere mulighetsrommet for bevisst og ubevisst feilregistrering på seddel, samtidig som det vil styrke myndighetenes kontroll og tilsyn knyttet til veieresultatene - gjennom økt mulighet til å overvåke og avdekke manipulasjon. Det vil imidlertid være vanskelig å etablere krav til veiesystemer som eliminere risikoen for manipulasjon og uforutsette feil helt, men tiltakene vil redusere risikoen vesentlig, samtidig som terskelen for tilsiktede feil heves betraktelig. Her vises det til at fiskerikontrollutvalget også har pekt på en rekke andre tiltak som skal vurderes. Disse tiltakene vil ytterligere bidra til å redusere risikoen og ta steg mot det langsiktige målet om å etablere et automatisert dokumentasjonssystem.

En mulighet for å redusere risikoen for manipulasjon og feil er også å ha mer fysisk tilstedeværelse i form av hyppigere kontroller og tilsyn. Dette er imidlertid svært ressurskrevende og vil ikke kunne gjennomføres med de ressursene kontroll- og tilsynsmyndighetene har tilgjengelig i dag. En slik tilnærming vil heller ikke sikre verifiserbar dokumentasjon i tråd med krav og forventninger fra andre lands myndigheter og markedene. I tråd med Fiskerikontrollutvalgets anbefalinger for framtidens fiskerikontroll, samt Fiskeridirektoratets og Justervesenets felles rapport, foreslås det derfor at det innføres krav om automatiske vekter og et gjennomgående automatisk veiesystem ved landing. På bakgrunn av dette er det behov for endringer i begge etaters regelverk.

Med gjennomgående automatisk veiesystem menes et system bestående av en eller flere vekter og andre komponenter som er nødvendige for å sikre at all fisk som mottas veies, og at alle veiedata og data om hendelser som kan virke inn på veieresultat lagres i veiesystemet, samt overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet. Dette skal skje uten inngripen fra operatører. Det kan for blant annet små fangster og bifangst gis unntak fra kravet om automatisk vekt, men datalagring og overføring skal også i disse tilfellene skje automatisk. Det må ellers være teknisk mulig å melde inn og rette opp feil gjennom veiesystemet. Det gjelder både feil som oppstår ved

bruk av vekten, samt ved feil eller mangler i overførte data. Veiesystemet skal videre kommunisere med seddelsystemet og andre system som skal bruke veiedataene.

Hvilken etat som skal regulere hva følger av etatenes samfunnsoppdrag og vil blant annet få betydning for utføringen av kontroll og tilsyn, samt håndhevingen av de nye reglene. Det er imidlertid avgjørende for å oppnå et hensiktsmessig regelverk for kontroll og tilsyn med vekter innen fiskerinæringen, at Fiskeridirektoratet og Justervesenet har et harmonisert regelverk. Etatene må ha en felles forståelse av hva som kreves av vektene og veiesystemet for at det skal være egnet til bruk ved landing av fisk, og regelverket må støtte den felles forståelsen. Det er ellers et mål å unngå dobbeltregulering, samt at regelverket skal oppleves som klart og oversiktlig for fiskerinæringen.

2.1 Fiskeridirektoratet

Plikter knyttet til bærekraftig ressursforvaltning og kontroll med uttak av viltlevende marine ressurser ved landing, fastsettes med hjemmel i havressurslova § 39 i forskrift om landings- og sluttseddel (landingsforskriften). Bestemmelser som skal bidra til å sikre at det viltlevende marine ressursuttaket blir korrekt veid og at riktige opplysninger om fangsten som landes oppgis på en landings- og/eller sluttseddel, må derfor stå i landingsforskriften. Landingsforskriften må angi hvilke overordnede funksjoner det automatiske veiesystemet skal ha.

Fiskeridirektoratet foreslår at det i landingsforskriften stilles krav om bruk av egnet automatisk vekt ved landing av all fisk, med noen unntak og med mulighet for dispensasjon på bakgrunn av søknad for de minste mottakene. Det foreslås videre at det innføres krav i landingsforskriften om lagring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, samt krav om elektronisk overføring av disse dataene til Fiskeridirektoratet.

Det må videre stilles krav i landingsforskriften om at veiesystemet skal kommunisere, og utveksle data med seddelsystemet. Det vil blant annet innebære at opplysningene om vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram overføres direkte fra veiesystemet til seddelsystemet, uten at mottaker manuelt registrerer veieresultatet på den aktuelle seddelen. Hensikten er å fjerne mulighetsrommet for både tilsiktede og utilsiktede feilregistreringer på sedlene.

Hvordan og når dataene skal overføres til Fiskeridirektoratet må tilsvarende fremgå av landingsforskriften. Det samme gjelder adgangen til å gi dispensasjon fra kravet om automatisk vekt, samt kravene som oppstilles til det automatiske veiesystemet i landingsforskriften.

2.2 Justervesenet

2.2.1 Endringer som kun gjelder innenfor fiskeriområdet

Justervesenets regelverk fastsetter de funksjonelle- og måletekniske kravene til vektene og veiesystemet. Kravene til vektene som brukes i fiskerinæringen fremgår av de instrumentspesifikke forskriftene, herunder forskrifter for transportbåndvekter, summerende beholdervekter, automatiske gravimetrisk fyllmaskiner, catchvekter og ikke-automatiske vekter.

Særskilte tekniske krav skal bidra til korrekt veiing i fiskeindustrien. Som nevnt inneholdt landingsforskriften noen tekniske krav som ble overført til de ulike instrumentspesifikke forskriftene med virkning fra 1. mars 2020. Det foreslås nå ytterligere endring ved at alle de særskilte kravene som kun gjelder innenfor fiskeriområdet, samles i én forskrift om veiesystem til bruk ved landing av fisk. Det forventes at dette vil bidra til bedre oversikt og tydeliggjøring av hvilke krav som gjelder på området.

I den nye forskriften foreslås i tillegg innført krav om at systemet skal sørge for lagring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, samt krav om elektronisk overføring av disse dataene til Fiskeridirektoratet. Som omtalt ovenfor antas at dette vil bidra til mer korrekt veiing og registrering av uttaket av de villevende marine ressursene.

Automatiske vekter er pålagt å ha en funksjon som gjør at de stopper automatisk dersom det registreres feil som kan påvirke veieresultatet. Feilen kan ikke alltid rettes umiddelbart, og det vil være behov for å få landet fisken selv om den ikke kan bli veid på vanlig måte. Det foreslås derfor å innføre krav om at transportbåndvekter og summerende beholdervekter skal ha tvangskjøringsbryter, slik at det blir mulig å lande fisken selv om stoppfunksjonen har slått inn. Tvangskjøringsbryteren skal være sikret slik at denne ikke kan brukes uten at det etterlater seg spor. En del vekter har denne funksjonen allerede, men det vurderes at dette bør være en funksjon på alle transportbåndvekter og summerende beholdervekter i fiskerinæringen.

Generelt er det ønskelig å forhindre alle muligheter for manipulering av måleinstrumentet. Måleinstrumentene er derfor sikret, ofte i form av en fysisk plombe som strips eller klistremerker. Pr. i dag er det krav til plombering, men uten at det er krav om unikt ID-merke på plomben. Dette gjør det mulig å bryte plomben og sette på en ny, uten at kontrollmyndighetene har mulighet til å oppdage at plomben er brutt og erstattet. Det foreslås derfor å innføre krav om at fysiske plomber skal være unikt identifiserbare.

2.2.2 Øvrige endringer - oppheve bestemmelser om tilsynsperiode

Justervesenet foreslår å oppheve bestemmelser om tilsynsperiode i ulike instrumentspesifikke forskrifter.

Forskrift om målenheter og måling § 5-2 hadde tidligere en bestemmelse (første ledd) om at Justervesenets tilsyn under bruk kunne være periodisk. I denne forbindelse ble begrepet tilsynsperiode brukt. Nærings- og fiskeridepartementet opphevet denne bestemmelsen 26. august 2020. De ulike instrumentspesifikke forskriftene angir lengden på tilsynsperioden.

Bakgrunnen for bestemmelsen om tilsynsperiode var opprinnelig at man før 2014 utførte periodisk tilsyn, hvor måleredskapene ble godkjent av Justervesenet for en viss periode. Denne formen for tilsyn viste seg å være lite målrettet, og fra 2014 ble tilsynet i stedet basert på en risikovurdering av hver enkelt bruker. For å forhindre at brukerne som betaler gebyr ved tilsyn skulle oppleve uheldig uforutsigbarhet med hensyn til når de skulle betale gebyr til Justervesenet, endret man innholdet i begrepet tilsynsperiode slik at dette bare skulle angi hvor ofte man kunne ta betalt for tilsynet. Etterhvert fant man at det å sette en begrensning for hvor ofte oppmøtegebyr og timegebyr for tilsyn kan ilegges, ikke var i tråd med dagens risikobaserte tilsyn. Departementet opphevet derfor bestemmelsen.

Når muligheten for å fastsette tilsynsperiode er opphevet i forskrift om målenheter og måling, er det også nødvendig å oppheve bestemmelsene om tilsynsperiode i de instrumentspesifikke forskriftene. Endringen har altså ingen praktisk betydning, men foreslås for å få et konsekvent og ryddig regelverk.

2.2.3 Øvrige endringer – rapporteringsplikt for selgere

For at Justervesenet skal kunne føre nødvendig tilsyn er det behov for oversikter over hvilke aktører det skal føres tilsyn med og hvilke typer måleredskaper som brukes. Det kan være utfordrende å skaffe denne informasjonen, særlig ved nyetableringer og ved anskaffelse av nye måleredskaper. I henhold til dagens regelverk er det ingen generell plikt til å melde fra til Justervesenet dersom man selger eller tar i bruk måleredskaper som er underlagt krav. Justervesenet kan innhente informasjon fra offentlige registre om brukere, men det finnes ingen fullstendig oversikt over måleredskapene. Mange måleredskaper registreres i forbindelse med tilsyn, men med overgangen til risikobasert tilsyn er tilsynet mindre regelmessig hos de enkelte aktørene. Det er dermed mer krevende å få god oversikt over måleredskapene.

I henhold til forskrift om målenheter og måling § 4-5 a har Justervesenet anledning til å pålegge rapporteringsplikt overfor selgere. Brukere eller andre som er i befatning med måleredskaper kan imidlertid ikke pålegges rapporteringsplikt. Videre er det bare den som gjør måleredskapet tilgjengelig på markedet som kan pålegges rapporteringsplikt, slik at bruktselger ikke vil pålegges krav.

Behovet for oversikt varierer med de ulike tilsynsområdene. I bedrifter som vurderes å ha relativt lav risiko knyttet til målinger, vil det oftest være tilstrekkelig å ha kjennskap til aktøren. På bakgrunn av erfaring og generell bransjekunnskap, vil Justervesenets kontrollører som regel ha god kjennskap til hvilken type måleredskap som befinner seg i bedriftene og de vil dermed vite hvilket måleutstyr tilsynet påkrever. Det anses derfor ikke nødvendig å ha kjennskap til nøyaktig hvilke måleredskaper som er i bruk.

På enkelte tilsynsområder er det imidlertid vurdert som svært viktig å få informasjon om de enkelte måleredskapene. Dette er områder med særlig stor risiko dersom det oppstår feil ved målingene. Her er det viktig å få kjennskap til måleredskapene på et så tidlig tidspunkt som mulig. Gode oversikter over måleredskapene kan bidra til hensiktsmessig tilsyn og dermed reduksjon i feilmålingene. Dette gjelder ved veiing av fisk i fiskemottak og ved bruk av hjullasterveker i grustak og i bygg- og anleggsbransjen.

Som det fremgår av punkt 2 er betydningen av korrekt måling ved landing av fisk stor. Det er dermed viktig for hensiktsmessig tilsyn at Justervesenet har god oversikt over måleredskapene. Informasjon om når nye måleredskaper omsettes vil bidra til dette.

Når det gjelder hjullasterveker kan det være vanskelig å få oversikt over måleredskapene som er underlagt krav og som det bør føres tilsyn med. Dette kan skyldes flere forhold, blant annet at vektene benyttes både til veiing internt og ved salg, dvs. både i og utenfor økonomisk oppgjør, slik at bruksformålet i det enkelte tilfellet kan være uklart. Videre finnes det mobile pukkverk, dvs. stedlige uttak som kun er aktuelle i en begrenset periode, eksempelvis i forbindelse med utbygging av vei. Dette skaper et uoversiktlig bilde over stedene der hjullasterveker brukes.

En rapportering fra selgerne vil kunne avhjelpe forholdene innenfor begge områder, ved å gi informasjon til Justervesenet om forhold som bruksformål, bruker og sted. Grunnet for tilsynet vil derfor mest sannsynlig bli betydelig bedre enn nå, noe som antas å føre til mer effektive tilsyn og riktige målinger.

3 Nærmere om forslagene til endringer i landingsforskriften

Landingsforskriften § 6 fastsetter kravene til vektene som benyttes ved landing av fisk, herunder også vektens plassering, avlesningsmulighet og adgang. Som allerede beskrevet er det nødvendig med strengere krav til vektene enn det som gjelder i dag.

Krav til automatiske vekter og et gjennomgående automatisk veiesystem ved landing av villlevende marine ressurser vil redusere risikoen for ulovlig høsting og omsetning, ettersom det i stor grad vil fjerne mulighetsrommet for omgåelse av regelverket og ubevisste feilregistreringer.

Kravet vil også bidra til å imøtekomme næringens dokumentasjonsbehov.

Økte krav fra markedet og forventninger fra samfunnet ellers gjør at bærekraften i stadig større grad må dokumenteres av myndighetene og involverte næringsaktører. Ny teknologi og nye tilnærminger kan bidra til å etterkomme disse behovene.

Fiskeridirektoratet foreslår at krav til automatiske vekter ved landing av all fisk tas inn i landingsforskriften § 6. Det innføres i tillegg en ny § 6a hvor krav til automatisk veiesystem tas inn, herunder krav til lagring og overføring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet, samt kobling mot seddelsystemet og andre system som skal bruke veieresultatet.

3.1 Krav til automatisk vekt

Det står i landingsforskriften § 6 første ledd at mottaker skal ha vekt egnet til bruk ved landing av fisk. Det er i dag kun krav om at pelagisk fanget fisk skal veies på automatisk vekt. Vi mener det må stilles krav om automatisk vekt ved landing av all fisk fordi vektene som benyttes i fiskerinæringen må kunne veie fangsten som landes og mottas uten manuelle handlinger.

Unntak kan gis for enkelte angitte tilfeller hvor kravet om automatisk vekt ikke anses som like nødvendig for å oppnå en sikker veiing for den aktuelle landingen, eller for deler av landingen. Metoden som benyttes, eller kan benyttes, for noen type landinger mener vi gir en tilfredsstillende sikkerhet for at all fisk blir korrekt veid. En egnet ikke-automatisk vekt kan i henhold til dette fremdeles benyttes i disse tilfellene:

- ved landing av fryst fisk,
 - fryst fisk landes normalt i blokker og/eller enhetspakninger som fortløpende blir telt, veid og registrert i mottaksanleggets datasystem
- ved landing av levende fisk som håndteres enkeltvis,

- for veiing av utsortert pelagisk fanget fisk som sorteres ut til produksjon av farse-, mel og oljeprodukter i henhold til landingsforskriften § 5 andre ledd,
- for veiing av fisk som mottas på annen måte enn i første hånd, dette gjelder imidlertid ikke mottak av avskjær ved anlegg som mottar industrifangster for produksjon av fiskemel og fiskeolje, samt
- for veiing av bifangst.

Når det gjelder bifangst så tenkes det her på et mindre kvantum, og for tilfeller der bifangsten er en mindre del av hovedfangsten.

Forskriften vil med nytt krav om automatisk vekt ved landing av all fisk i tillegg åpne for at mottaksanlegg som mottar mindre mengder ferskfisk per kalenderår kan benytte den generelle dispensasjonsadgangen i § 6 sjette ledd. Det praktiseres også i dag unntak fra kravet om automatisk vekt for mottak som tar imot mindre kvantum pelagisk fisk.

Det står i landingsforskriften § 6 at Fiskeridirektoratets regionkontor i særlige tilfeller kan gi dispensasjon fra kravene til vekt. Det må ved behandlingen av disse søknadene foretas en konkret helhetsvurdering, og som angitt i forskriften vil mottakers omsetning, landet kvantum og kostnadene med å anskaffe nytt utstyr være sentrale momenter i vurderingen.

Forslaget vil med dette legge opp til flere unntak fra hovedregelen, i tillegg til at det åpnes for mulighet for dispensasjon på bakgrunn av søknad. Både de automatiske og ikke-automatiske vektene til bruk ved landing av fisk skal imidlertid være en del av det automatiske veiesystemet.

For de mottakene som ikke faller inn under et av unntakene eller dispensasjonshjemmelen, vil det legges til rette for en overgangs- og innfasingsperiode som skal gi rom for å anskaffe og få på plass nødvendig utstyr i henhold til endringene i forskriften.

Krav om automatisk vekt ved landing av all fisk ble også lagt frem i forrige runde da det ble foreslått endringer i landingsforskriften, men det ble ved gjennomgangen av høringssvarene besluttet å sette forslaget på vent. Fiskeridirektoratet kom frem til at det ville være nødvendig å innføre kravet om automatisk vekt samtidig med kravene om lagring og overføring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet. Dette for å unngå å komme den situasjonen at nye automatiske vekter ville måtte oppgraderes etter kort tid, ettersom dagens automatiske vekter ikke tilfredsstiller flere at kravene som nå foreslås til et gjennomgående automatisk veiesystem.

3.2 Krav til automatisk veiesystem

Det foreslås at det innføres en ny § 6a i landingsforskriften om krav til automatisk veiesystem ved landing av fisk.

Et automatisk veiesystem kan bestå av en eller flere vekter som er koblet sammen og kommuniserer med et egnet data- og styresystem. Vektene kan som nevnt være både automatiske og ikke-automatiske. Data og styresystemet skal være en del av det automatiske veiesystemet. Veiesystemet skal i tillegg til å lagre og overføre veiedata og data om hendelser i veiesystemet til Fiskeridirektoratet, kommunisere med seddelsystemet og andre system som skal bruke veiedataene.

Alle veiedata og data om hendelser som har betydning for veieresultatet skal lagres og overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet. Hvilke data som skal lagres og overføres, vil være avhengig av vekttypen som brukes og av selve veieprosessen. Dataene skal lagres med høy datakvalitet og dataintegritet.

Veiesystemet må til enhver tid være i stand til å fortløpende overføre alle aktuelle data til Fiskeridirektoratet. Dersom det ikke har vært noe veieaktivitet den enkelte dag, skal systemet utformes slik at det automatisk overføres en nullrapport innen kl. 23.59.

3.2.1 Lagring av veiedata

Veiesystemet skal automatisk lagre alle veiedata i veiesystemet. Veiedataene skal knyttes opp mot tilhørende seddelnummer.

Med bakgrunn i risikobildet som er beskrevet i de senere års NSRV, kunnskap om vektene og deres virkemåte i dag, påviste problemstillinger, samt observasjoner fra kontroll- og tilsynspersonell både i Fiskeridirektoratet og Justervesenet, er det nødvendig å innføre krav til elektronisk lagring av veiedata. Dataene må lagres fortløpende og på en slik måte at kontrollmyndighetene i ettertid kan hente de ut for blant annet å sammenligne mot rapporterte og registrerte landingsopplysninger.

Det foreslås at det i landingsforskriften innføres krav om lagring av alle veiedata lokalt i vekten eller en tilknyttet lagringsenhet. Hensikten er å sikre informasjon. Dataene skal lagres med høy datakvalitet og dataintegritet, og skal være tilgjengelig for kontrollmyndighetene og kunne hentes frem i ettertid i kontrollsammenheng ved gjennomføring av ressurskontroll.

Elektronisk lagring av veiedata vil innebære at veiesystemet må ha funksjoner for å langtidslagre alle veiedataene, som vil kunne gjøres på to måter:

1. Integreert med en softwaremodul i måleredskapet hvor alle relevante måledata med tid, dato og ID blir lagret automatisk.
2. Ekstern med en softwaremodul i en PC som automatisk lagrer relevante måledata med tid, dato og ID.

For å oppnå formålet med lagring vil det måtte stilles krav om at veieresultatene skal lagres i en viss tid, og det foreslås at det stilles krav om at mottaker skal lagre dataene i veiesystemet i 5 år. Det vises til landingsforskriften § 19 og krav om å oppbevare journal, samt landings- og sluttsedler som ikke er undertegnet elektronisk, på mottaksstedet i minst 5 år. Lagring av dataene skal sikres med tilfredsstillende prosedyrer og rutiner for sikring av data (backup.)

Veiesystemet skal også ha funksjoner for å kunne hente frem og presentere alle tilhørende veiedata oversiktlig. Veiedata og hendelser skal kunne presenteres og knyttes opp mot tilhørende seddelnummer.

Gevinstene med automatisk lagring og overføring av alle veiedata er mange. Det vil blant annet bidra til:

- Redusert risiko for bevisst og ubevisst feil i angivelsen av måleresultatet,
- økt mulighet for fisker til å kunne oppdage uriktige tall oppgitt fra mottaker,
- tilrettelegging for elektronisk overføring av landingsopplysninger,
- etterbeviselighet ved omsetningskontroll,
- insitament til å rapportere korrekt, og
- effektivisering av fiskerinæringen.

Ved å bidra til å forhindre feil angivelse av måleresultatet vil kravet om lagring av veiedata også gi en positiv effekt med hensyn til like konkurransevilkår i næringen, samt tilliten til og i fiskeindustrien.

Kravet til lagring av veiedata vil som nevnt gjelde uavhengig av om det benyttes en automatisk, eller ikke-automatisk vekt.

3.2.2 Lagring av hendelser i veiesystemet

For at kontrollmyndigheten skal ha tiltro til veieresultatet, må veiesystemet i tillegg lagre alle hendelser som kan ha betydning for veieresultatet. Lagring av veiedata gir ikke alene tilstrekkelig kontrollgrunnlag dersom det ikke samtidig kreves at data om hendelser og inngrep i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, også lagres.

Krav til elektronisk lagring av hendelser er nødvendig for å kunne si noe om veiesystemets historikk og tilstand da veieresultatet ble lagret av vekten.

Veiesystemet må derfor i tillegg til å ha funksjoner for å lagre alle veiedata, også ha funksjoner for å lagre alle hendelser som kan ha betydning for veieresultatet. Dataene skal være lett tilgjengelig for bruk ved kontroll. Kravet skal gjelde uavhengig av om det benyttes en automatisk, eller en ikke-automatisk vekt.

For å kunne dokumentere hvilke endringer/inngrep som er påført vekten, må den utstyres med en softwaremodul integrert i vekten. Softwaremodulen skal registrere, lagre og vise hendelser i vekten som virker inn på vektens nøyaktighet. Disse hendelsene kan for eksempel være plombebrudd, re-kalibrering av vekten, endring av legalt relevante parametere, når en signifikant feil oppstår, eller ved automatisk nullstilling. Krav til lagring av hendelser i veiesystemet innebærer at vektene som skal benyttes i fiskerinæringen og som ikke har denne funksjonen, må oppgraderes eller byttes ut.

Veiesystemet må lett kunne hente frem og presentere hendelsene systematisk og oversiktlig. Dataene skal lagres i veiesystemet i minst 5 år. Lagring av dataene skal sikres med tilfredsstillende prosedyrer og rutiner for sikring av data (backup.)

Hvilke hendelsesdata som skal lagres vil kunne variere ut fra hvilke vekttype som benyttes. Tilsvarende gjelder for veiedataene. Ulike vekttyper har ulike virkemåte og funksjoner som gir ulike typer veiedata, og vil ha ulike typer hendelser som kan påvirke veieresultatet. Det vises til Justervesenets instrumentspesifikke forskrifter.

3.2.3 Kobling av veiedata mot seddelsystemet

Alle veiedata i veiesystemet skal knyttes opp mot tilhørende seddelnummer.

For å sikre korrekte opplysninger på landings- og sluttsedlene må veiesystemet kommunisere med seddelsystemet og andre systemer som skal bruke veiedataene. Alle veieresultater og data som genereres fra vekten eller veiesystemet skal derfor kunne overføres til andre systemer som skal bruke opplysningene.

Det står i landingsforskriften § 11 første ledd at vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram skal oppgis på seddel. En kobling mellom veiesystemet og seddelsystemet vil innebære at opplysningene om vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram på seddel hentes automatisk fra veiesystemet. For å sikre god kvalitet, mottak og behandling av veiedataene, kobles veiedataene mot seddelnummeret. Koblingen vil samtidig bidra til å øke systemleverandørens bevissthet rundt datakvalitet og rutiner hos den som mottar/kjøper fisk.

Veiesystemet skal levere data til seddelsystemet og andre systemer automatisk via definerte grensesnitt/API. Opplysninger om vektavlesning og nøyaktig kvantum skal ikke kunne angis manuelt eller via systemer som ikke er en del av veiesystemet. Ved eventuelle feil eller mangler skal dette meldes inn via veiesystemets feilhåndteringssystem.

Hensikten med koblingen av veiedata mot veiesystemet og andre systemer som skal bruke veiedataene, er å fjerne mulighetsrommet for feilregistreringer på grunn av manuell håndtering og overføringer av veieresultatet. Dette vil redusere risikoen for tilsiktede og utilsiktede feilregistreringer.

3.2.4 Feilhåndteringssystem knyttet til veiesystemet

Veiesystemet skal ha en integrert funksjon for feilhåndtering.

Alle data skal fortløpende registreres og lagres i veiesystemet. Når det avdekkes feil i overførte data så skal ikke dataene endres, men rettes opp ved at en ny versjon av dataene det gjelder sendes inn til Fiskeridirektoratet. Registrerte data skal ikke kunne endres i veiesystemet. Feil og mangler meldes inn når det oppdages, og ny versjon sendes til Fiskeridirektoratet. Ny versjon av dataene må knyttes til aktuelle seddel.

Mottaker har et ansvar for å forsikre seg om at dataene som overføres til Fiskeridirektoratet er riktige og at de blir mottatt av Fiskeridirektoratet. Eventuelle feil og mangler skal meldes inn uten ugrunnet opphold. Dersom dette medfører at opplysningene på landings-/sluttseddelen ikke er riktige og må korrigeres, så skal i tillegg prosedyrene i landingsforskriften § 18 om korrigerings av seddel følges.

Hensikten med en slik feilhåndteringsfunksjon er at det skal være mulig å forstå og korrekt sammenstille overførte data i ettertid, samt rette opp i overførte data som har feil eller som manglet. Dette omfatter alle typer feil og mangler som kan ha betydning for kvaliteten på de overførte dataene, enten feilen skyldes tekniske forhold, feil bruk eller andre hendelser. Eksempler på situasjoner kan være strømbrudd under veiing hvor enkeltveiing ikke ble registrert, måleteknisk kontroll av vekt, veiedata registrert på feil fartøy, art, tilstand mv. I tillegg kan det være interne rutiner som ikke er fulgt opp og som har betydning for anvendelsen av veiedataene videre.

Funksjonen for feilhåndtering skal som nevnt være integrert i veiesystemet og skal inneholde standardisert informasjon etter et forhåndsbestemt kodesett om type feil, når feil oppstod, årsak til feil, hvilke data som er feil eller mangler, og av hvem og

når feil eller mangler er meldt inn. Mottaker har ansvar for at feil og mangler blir meldt inn, rettet opp og at ny versjon sendes til Fiskeridirektoratet.

3.2.5 Krav til overføring av veiedata og hendelser i veiesystemet

Veiedataene fra den enkelte landing som er nødvendig for å kunne dokumentere veid kvantum, samt data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, skal overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet.

Veiedata skal overføres straks seddelnummeret er tilgjengelig fra salgslaget. I de tilfellene der seddelnummer ikke er tilgjengelig før veiing starter, må veiesystemet ha funksjoner som sikrer at alle veiedata kan knyttes opp mot tilhørende seddelnummer når dette er tilgjengelig fra salgslaget.

Data om hendelser i veiesystemet skal overføres når de oppstår, eller umiddelbart når veiesystemet er i stand til å overføre dataene. Enkelte hendelser i veiesystemet, for eksempel strømbrudd eller feil på kommunikasjon, vil kunne medføre at veiesystemet ikke er i stand til å overføre meldinger om disse hendelsene når de oppstår. I slike tilfeller må veiesystemet ha funksjoner som identifiserer og registrerer denne type hendelser når veiesystemet starter opp på nytt, eller når systemet er tilbake i normal drift. Veiesystemet må da umiddelbart overføre hendelsene til Fiskeridirektoratet. I tilfeller der veiesystemet er i stand til å overføre hendelser som er skjedd, men fortsatt har feil som kan påvirke veieresultatet, må dette meldes inn til Fiskeridirektoratet.

Overføringen av data til Fiskeridirektoratet, herunder også innmelding av feil og innsending av ny rettet versjon til Fiskeridirektoratet, skal skje via en elektronisk kommunikasjonsløsning hvor mottak, innhold og format bestemmes av Fiskeridirektoratet. Avsender er ansvarlig for at overførte data blir mottatt. Fiskeridirektoratet vil kvittere på mottatte data.

Opprettelse av løsning for overføring av data til Fiskeridirektoratet må godkjennes ved at det gis en autentisering, og at innholdet i overføringene følger bestemt format og innhold. Før Fiskeridirektoratet kan godkjenne innsending av data i produksjon, skal det sendes inn testdata i korrekt format og innhold som må godkjennes i en testløsning.

3.2.6 Forslag til endring i landingsforskriften § 7

Praksisen hos de fleste salgslagene i dag er at seddelnummer først genereres når seddelen overføres til salgslaget og blir godkjent. Det skaper utfordringer med hensyn til når det er hensiktsmessig at veiedata overføres til Fiskeridirektoratet.

Dersom mottaker må vente med å overføre veiedataene til landingen er fullført, fordi det er først da dataene kan knyttes opp mot aktuelle seddel, så medfører det at Fiskeridirektoratet ikke kan kontrollere landingene i sann tid. Det får betydning for planlegging og gjennomføring av kontroller.

Fiskeridirektoratet mener at seddelnummeret må tildeles og gjøres tilgjengelig når fartøyet sender melding om havneanløp i ERS, eventuelt når fartøyet starter landing. På den måten kan en tidlig knytte veiedataene til et seddelnummer, og veiedataene kan overføres fortløpende til Fiskeridirektoratet samtidig som landingen pågår. Dette er mulig i og med at salgslagene i dag mottar ERS data fra Fiskeridirektoratet. Når det rapporteres i melding om havneanløp at det skal landes fisk bør det automatisk utstedes eller klargjøres et eller flere seddelnummer som kan benyttes for denne landingen.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor en endring i landingsforskriften § 7 om utarbeidelse av landings- og sluttsedler. Det foreslås at det legges til i § 7 andre setning, at seddelnummeret skal tildeles når fartøyet sender melding om havneanløp (POR-melding).

Alternativet til at seddelnummeret tildeles og gjøres tilgjengelig før eller når fartøyet starter landing, blir å utvikle et system for overføring av dataene i to trinn. Først overføring av veiedata, som deretter kobles mot seddelnummer når det er tilgjengelig. Dette blir da en ny overføring for å koble de overførte veiedataene mot seddelnummeret. Om seddelnummeret bli tidligere tilgjengelig etter at dette systemet er utviklet, vil det medføre behov for endringer av systemet for overføring og mottak av data. Noe som da også vil medføre ekstra arbeid og kostnader for salgslagene, næringen og Fiskeridirektoratet.

3.2.7 Dispensasjon fra kravene til det automatiske veiesystemet

Fiskeridirektoratets regioner kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra ett eller flere av kravene til automatisk veiesystem i § 6a første til femte ledd.

Det skal blant annet kunne gis dispensasjon til de minste mottaksanleggene. Det skal ved søknader om dispensasjon fra kravene til automatisk veiesystem tas hensyn til mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt kostnadenes omfang i forbindelse med anskaffelse av slikt utstyr. For mottakere som har flere mottaksanlegg, skal alle anleggene sees under ett. Det vil si at det kan være enkeltmottak som mottar mindre mengder fisk som eies av et større mottak, eller inngår i en virksomhet med flere mottak. I slike tilfeller vil gjerne ikke det mindre mottaket oppfylle vilkårene for å få dispensasjon.

Det vil også kunne være nødvendig å ta hensyn til landingsmønster og art.

Fiskeridirektoratets regioner skal også kunne gi dispensasjon fra kravene til automatisk veiesystem i landingsforskriften dersom det oppstår tekniske feil. Det vil da være nødvendig å gi en tidsbegrenset dispensasjon inntil feilen er rettet. Det må gis en rimelig tidsfrist for retting av tekniske feil.

4 Nærmere om forslagene til endringer i Justervesenets regelverk

4.1 Forskrift om automatisk veiesystem til bruk ved landing av fisk (ny)

Forskriften vil omfatte alle krav som er spesifikke kun ved landing av fisk. De generelle kravene til måleinstrumentene som fremgår av de instrumentspesifikke forskriftene, vil imidlertid fortsatt gjelde. Disse vil derfor ligge i bunnen og supplere den nye forskriften.

4.1.1 § 1 Virkeområde

Forskriften foreslås å gjelde for automatiske veiesystemer. Et automatisk veiesystem kan bestå av en eller flere vekter som er koblet sammen og som kommuniserer med et egnet data- og styresystem. Vektene kan være både automatiske og ikke-automatiske. Data- og styresystemet skal være en del av det automatiske veiesystemet. Veiesystemet skal i tillegg til å lagre og overføre veiedata og hendelser i veiesystemet, kommunisere med seddelsystemet og andre system som skal bruke veiedataene.

Alle veiedata og data om hendelser som har betydning for veieresultatet, skal lagres og overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet. Dataene skal lagres med høy datakvalitet og dataintegritet. Hvilke veiedata og hendelser som skal lagres og overføres til Fiskeridirektoratet vil være avhengig av hvilken vekttype som brukes og av selve veieprosessen.

Fiskeridirektoratet har i særlige tilfeller anledning til å gi dispensasjon fra kravene til lagring og overføring av veiedata og hendelser i vektene. Selv om aktøren er fritatt fra disse kravene, må likevel øvrige krav være oppfylt. Dette følger av presiseringen i tredje ledd.

4.1.2 § 2 Definisjoner

Forskriften definerer noen sentrale begreper. Disse tilsvarer definisjonene som fremgår av landingsforskriften § 3.

Under definisjonen av fisk nevnes anadrome laksefisk som unntak. Anadrome laksefisk er laks som lever i ferskvann og som drar på næringsvandring i sjøen, men som vender tilbake i ferskvann for å gyte.

4.1.3 § 3 Hvem som er ansvarlig

Det presiseres at det er bruker som er ansvarlig for at kravene er oppfylt. Bruker kan for eksempel ikke fraskrive seg ansvar ved å vise til feil fra produsenten, servicefirma eller andre. Brukers ansvar fremgår også av forskrift om målenheter og måling § 5-1, men gjentas for å tydeliggjøre ansvaret.

Ved tilsyn er det viktig at den tekniske dokumentasjonen er tilgjengelig for kontrollørene. Det er derfor presisert at bruker også er ansvarlig for å ha disse tilgjengelig til enhver tid.

4.1.4 § 4 Krav til selgere av måleredskaper i fiskerinæringen

For at Justervesenet skal kunne ha oversikt over måleredskapene som benyttes i fiskerinæringen, stilles krav til at selgere av vekter til bruk i fiskerinæringen melder fra til Justervesenet om kjøper, vekttype, brukssted og bruksformål. Når det gjelder bruksformål skal det informeres om hvorvidt måleredskapet skal brukes i økonomisk oppgjør eller ikke. Det vil bli opprettet et system for melding til Justervesenet, enten via e-post eller via eget skjema på hjemmesidene. Det kreves melding kun når måleredskapet første gang settes på markedet, dvs. ved første gangs salg av måleredskapet, og ikke ved bruktsalg.

4.1.5 § 5 Krav til lagring og overføring av data

Når det i landingsforskriften stilles krav om at data skal lagres, må dette tilrettelegges ved at det stilles krav til de nødvendige tekniske funksjonene i forskrift om automatisk veiesystem til bruk ved landing av fisk. Dataene må kunne lagres fortløpende og på en slik måte at kontrollmyndighetene kan nyttiggjøre seg dem. Dataene må også kunne overføres Fiskeridirektoratet.

4.1.5.1 Lagring av veiedata

Elektronisk lagring av veiedata vil innebære at veiesystemet må ha funksjoner for å kunne langtidslagre alle veiedataene. Dette kan gjøres på to måter:

1. Dataene lagres lokalt i vekten med en integrert softwaremodul i måleredskapet, hvor alle relevante måledata med tid, dato og ID blir lagret automatisk.

2. Dataene lagres eksternt med en softwaremodul i en PC, som automatisk lagrer relevante måledata med tid, dato og ID.

Alternativ 1 innebærer at lagringsfunksjonen er en del av det samsvarsvurderte måleredskapet, mens dette ikke er tilfelle for alternativ 2.

Veiesystemet skal også ha funksjoner for å lett kunne hente frem og presentere alle tilhørende veiedata oversiktlig. Veiedata og hendelser skal kunne presenteres og knyttes opp mot tilhørende seddelnummer.

Kravene til funksjon for lagring og overføring av veiedata vil gjelde uavhengig av om det benyttes en automatisk eller ikke-automatisk vekt. Hvilke veiedata som skal lagres vil imidlertid kunne være noe forskjellig ut fra hvilken vekttype som brukes.

4.1.5.2 Lagring av data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet

Det foreslås å stille krav til at veiesystemet skal ha funksjoner for å lagre hendelser som kan ha betydning for veieresultatet. Slike hendelser kan for eksempel være plombebrudd, re-kalibrering av vekten, endring av legalt relevante parametere og automatisk nullstilling. Veiesystemet skal ha funksjoner for å lett kunne hente frem og presentere hendelser systematisk og oversiktlig, og knyttet opp mot tilhørende seddelnummer.

Krav til elektronisk lagring av hendelser vil kunne si noe om veiesystemets historikk og tilstanden da veieresultatet ble lagret av vekten. Dette vil være en viktig kontrollfunksjon i tillegg til lagring av veiedata. Kravet skal gjelde uavhengig av om det benyttes en automatisk eller en ikke-automatisk vekt.

For å kunne dokumentere hvilke endringer/inngrep som er påført vekten, må den utstyres med en softwaremodul integrert i vekten. Softwaremodulen skal registrere, lagre og vise hendelser i vekten som virker inn på vektens nøyaktighet. Modulen vil inngå i det som må samsvarsvurderes. Krav til lagring av hendelser vil medføre at vektene som skal benyttes i fiskerinæringen og som ikke har denne funksjonen, må oppgraderes eller byttes ut.

Hvilke hendelsesdata som skal lagres vil kunne være noe forskjellig ut fra hvilken vekttype som brukes.

Kravet til lagring av data om hendelser vil ha størst effekt der risikoen er høyest. Risikoen vil være høyest der mottatt volum er størst, samtidig er også teknisk kapasitet til å gjennomføre store oppgraderinger størst hos de aktører som mottar for store verdier. Det er derfor vurdert at kravet bør gjelde for aktører som har en førstehåndsomsetning på over 50 millioner kroner. Dette innslagspunktet vil gjelde

for ca. 90 aktører av dagens 315 aktører. Kravet vil likevel bidra til å sikre over 80% av verdien av landet fisk.

4.1.6 § 6 Feilhåndtering

Justervesenet foreslår å stille krav i regelverket slik at veiesystemet har de nødvendige tekniske funksjoner for feilhåndtering i henhold til kravene som foreslått i landingsforskriften, herunder krav om at det skal være mulig å melde inn, rette opp og sende inn ny versjon ved feil og mangler i overførte data.

Funksjonen for feilhåndtering skal være integrert i veiesystemet og skal inneholde standardisert informasjon etter et forhåndsbestemt kodesett om type feil, når feil oppstod, årsak til feil, hvilke data som er feil overført eller eventuelt mangler, hvem som har sendt meldingen og når.

Se for øvrig pkt. 3.2.4.

4.1.7 § 7 Datakvalitet, dataintegritet og tilgjengelighet

Dataene skal lagres med høy datakvalitet og dataintegritet, og de skal være tilgjengelige for kontrollmyndighetene.

Datakvalitet er et mål på hvorvidt data kan anvendes i henhold til intensjonen. God datakvalitet innebærer at dataene har evne til å støtte de informasjonsformål de brukes til. Det må blant annet sikres at data som lagres har oppstått på riktig sted. Lagring av data som overføres fra en vekt må derfor sikres slik at det ikke er mulig å sende falske data.

Dataintegritet innebærer at dataene forblir korrekte og at de ikke endres. Endring kan for eksempel skje ved hacking eller feil i datasystemet. For datainnretninger som inngår i vekten og hvor det er foretatt en softwareevaluering som en del av samsvarsvurderingen, vurderes kravet til dataintegritet for disse enhetene som tilstrekkelig ivaretatt.

Kravet til datakvalitet og dataintegritet gjelder for hele systemet, det vil si alle komponenter som inngår.

Systemer som kun baserer seg på klokka i dataenheten der data oppstår eller data lagres, er sårbare for feil tidsangivelse. Det foreslås derfor å stille krav om sikkert tidsstempel. Med sikkert tidsstempel menes at det i systemet gjøres oppslag til en ekstern og sikker tidskilde på en slik måte at det sikres at systemklokka til enhver tid er korrekt, eller at det for hver enkelt transaksjon gjøres et oppslag mot en ekstern tidstjeneste.

Med sikkerhet for tilgjengelighet menes det i denne bestemmelsen at systemet skal designes slik at det er høy sikkerhet for at data ikke går tapt, enten som følge av teknisk feil eller som følge av en ønsket handling. Dette innebærer blant annet at systemet må ha tilstrekkelig mulighet for back-up. I tillegg må systemet designes slik at myndighetene har et grensesnitt for å få tilgang til data.

4.1.8 § 8 Krav til vekter i veiesystemet

Paragrafen inneholder bestemmelser som er overført fra de instrumentspesifikke forskriftene. Kravene er spesifikke for fiskeindustrien, og med ny forskrift om automatiske veiesystem til bruk ved landing av fisk, er det hensiktsmessig at alle krav som kun gjelder fiskeindustrien samles der.

Første ledd er en bestemmelse om plassering av hovedvisningsenheten. Det foreslås å endre ordlyden noe slik at bruker vil stå friere mht. plasseringen. Formålet med bestemmelsen er at både den som leverer fisken, den som mottar fisken og evt. kontrollør skal ha mulighet til å følge med på at fisken faktisk veies når den går over vekten, og på den måten redusere risikoen for feil. I stedet for å kreve at hovedvisningsenheten skal ha en bestemt plassering, åpnes det nå for en plassering der det i større grad settes fokus på hensikten og formålet.

Andre ledd presiserer at veid kvantum landet fisk skal kunne avleses fortløpende, og at bruker etter andre menyvalg umiddelbart sette vekten tilbake til avlesningsmodus. Dette er en videreføring av gjeldende bestemmelse og innebærer ingen endring.

Tredje ledd er en bestemmelse hvor det presiseres at vektene skal være sikret i tråd med typeprøvdokumentet. Dette er kun en presisering av gjeldende rett og ikke et nytt krav. Sikringen kan innebære bruk av elektroniske og fysiske plomber. En fysisk plombering kan for eksempel være strips eller klistremerker. Det foreslås imidlertid et nytt krav om at plombene skal ha et unikt identitetsmerke, for eksempel ved at de er fortløpende nummerert. Hensikten er at myndighetene lettere skal kunne avdekke tilfeller der plomben er brutt og byttet ut med ny plombe.

4.1.9 § 9 Tilleggskrav til automatiske vekter

Kravene i første til og med fjerde ledd er ikke nye krav, men gjeldende krav som er overført fra de instrumentspesifikke forskriftene. I likhet med det som er sagt under forrige punkt, gjøres dette for å samle alle krav som kun gjelder fiskerinæringen. Innholdsmessig er det ingen endringer.

I femte ledd innføres et nytt krav om at transportbåndvekker og summerende beholdervekker skal ha tvangskjøringsbryter. Hensikten er at fisken skal kunne

landes, selv om vektens stoppfunksjon er utløst på grunn av registrert feil i vekten. Fisken vil da bli veid senere i prosessen.

I sjette ledd presiseres at tvangskjøringsbryter og elektroskap som er tilknyttet automatiske vekter skal være plombert. Nytt i den forbindelse er at plombene skal ha unikt identitetsmerke. Som tidligere nevnt kan dette for eksempel innebære at plombene nummereres fortløpende.

4.1.10 § 10 Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelsene i forskriften kan Justervesenet ilegge overtredelsesgebyr. Utmålingen skjer i henhold til forskrift om målenheter og måling kap. 7, som innebærer at ved overtredelse etter § 7-1 utgjør gebyret 10 x timegebyret i § 6-1. Ved overtredelse etter § 7-2 utgjør gebyret mellom 10 x timegebyret i § 6-1 og 10 % av virksomhetens omsetning.

Tilsvarende bestemmelser om overtredelsesgebyr finnes i øvrige instrumentspesifikke forskrifter.

4.2 Endringer i ulike instrumentspesifikke forskrifter

4.2.1 Oppheving av diverse bestemmelser om tilsynsperiode

Fordi tidligere bestemmelse i forskrift om målenheter og måling § 5-2 første ledd om tilsynsperiode ble opphevet, foreslås at også bestemmelser i de instrumentspesifikke forskriftene som omhandler tilsynsperiode, oppheves.

Disse bestemmelsene anses ikke lenger å ha selvstendig betydning, og endringen innebærer ingen reell endring, men kun en opprydding i regelverket.

4.2.2 Rapporteringsplikt for selgere av catchvekker på hjullastere

For at Justervesenet skal kunne ha tilstrekkelig oversikt over de måleredskapene som er gjenstand for tilsyn, stilles krav til at selgere melder fra til Justervesenet om kjøper, vekttype, brukssted og bruksformål. Når det gjelder bruksformål skal det informeres om hvorvidt måleredskapet skal brukes i økonomisk oppgjør eller ikke. Det vil bli opprettet et system for melding til Justervesenet via eget skjema på hjemmesidene til Justervesenet. Det kreves melding kun når måleredskapet settes på markedet, dvs. ved første gangs salg av måleredskapet, og ikke ved bruktsalg.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Endringer innen fiskerinæringen

Det er i dag kun et krav om automatisk vekt ved landing av pelagisk fanget fisk. Forslaget om å innføre et generelt krav om bruk av automatisk vekt ved landing av all fisk, vil derfor nødvendigvis kreve investeringer i deler av fiskerinæringen. Flere mottaksanlegg som i dag ikke er pålagt et krav om bruk av automatisk vekt har imidlertid allerede etter eget ønske anskaffet og tatt i bruk automatiske vekter.

Krav til automatisk veiesystem vil tilsvarende utløse kostnader i fiskerinæringen. Kostnadene vil være avhengig av hvilket utstyr og system som allerede er i bruk på mottaksanlegget.

Parallelt med utarbeidelsen av dette høringsnotatet har det blitt arrangert et webinar med aktører i fiskerinæringen. Det er også gjennomført møter med flere vektleverandører. Det har i dialogen med leverandørene vist seg vanskelig å anslå kostnader forbundet med utviklingen av funksjoner for å tilfredsstille de nye kravene. Dette avhenger blant annet av at de ulike veiesystemene som er i bruk i dag vil kreve ulik grad av tilpasning eller utskiftning. Den videre fremstillingen bygger derfor i stor grad på anslag og vurderinger gjort av Fiskeridirektoratet og Justervesenet.

Det antas at oppgradering til lagring og overføring av veiedata og hendelsesdata vil kunne gjennomføres uavhengig av hverandre i henholdsvis veiesystemet og i selve vekten. System for lagring og overføring av veiedata anslås derfor å kunne benyttes etter oppgradering til vekter som har funksjon for lagring og overføring av hendelsesdata.

Der høringsinstansene er klar over praktiske og tekniske forhold som kan påvirke tidsløp eller kostnader i implementering, og som ikke er omtalt i høringsnotatet så bes det spesielt om tilbakemelding på dette. Det bes også om tilbakemelding fra leverandører på når de ulike tekniske kravene kan komme på plass. Dette kan beskrives i flere trinn.

Selv om nye krav vil utløse kostnader, så påpekes at fiskerinæringen omsetter for store verdier, se punkt 2. Det vurderes derfor ikke som urimelig å pålegge aktørene å gjennomføre de investeringene som følger av kravene som er foreslått. Det vises også

til fiskerikontrollutvalgets vurdering av at dette er et nødvendig tiltak for å sikre en økt etterlevelse med relevant lovgivning.

5.1.1 Kostnader ved innføring av krav til lagring og overføring av veiedata

Det går et skille mellom kostnader knyttet til lagring og overføring av veiedata, og kostnader knyttet til lagring og overføring av data om hendelser i veiesystemet. Når det gjelder veiedata legges det til grunn at kostnadene er mindre enn kostnadene knyttet til hendelsesdata.

Kravene knyttet til veiedata vil mest sannsynlig kunne oppfylles ved at man kobler til tilleggsutstyr, det vil si datautstyr og kommunikasjonsutstyr med tilhørende programvare til eksisterende vekter.

Ved beregningen av kostnader er det lagt til grunn visse forutsetninger som både er basert på registrerte størrelser, men også på skjønn og antagelser der det har vært nødvendig. Følgende forutsetninger legges til grunn:

Antall leverandører av vekter/vektsystem	10 stk.
Antall aktører/brukere av veiesystem (herunder hvitfisk 285 stk. og pelagisk 30 stk.)	315 stk.
Vedlikeholdskostnader	15 %

Det tas utgangspunkt i utgifter for den enkelte leverandør på kr 2 000 000 til utvikling av software. Samlede utviklingskostnader for 10 leverandører utgjør dermed kr 20 000 000. Dette er kostnader som leverandørene vil tjene inn ved oppgradering av det enkelte veiesystem. Dersom man fordeler kostnadene på 315 aktører blir kostnad pr. aktør rundt kr 63 000. Med installasjonsutgifter anslått til kr 150 000 pr. bruker blir investeringskostnadene i overkant av kr 200 000 pr. bruker.

Årlige vedlikeholdsutgifter vil utgjøre ca. kr 30 000 pr. bruker.

5.1.2 Kostnader ved innføring av krav til lagring og overføring av hendelsesdata

Når det gjelder å oppfylle nye krav knyttet til lagring og overføring av hendelsesdataene, så vil dette mest sannsynlig innebære at vekten må oppgraderes eller byttes ut, noe som er mer kostbart enn å kjøpe tilleggsutstyr. I de tilfeller der vekten må byttes ut, vil det trolig bli mulig å gjenbruke andre komponenter i systemet. Det legges til grunn at det må utarbeides nye tekniske løsninger. Dette er

funksjoner som må være en del av selve vekten, og som derfor ikke kan løses med en tilleggsfunksjon slik som beskrevet for veiedata. Noen eksisterende vekter har delvis funksjon for lagring av hendelser, men ikke tilstrekkelig for å tilfredsstille alle krav. Leverandørene vil ha behov for å se nærmere på mulige løsninger og alternativer, og det er ennå for tidlig å kunne si noe konkret om hvilke kostnader dette vil utløse.

Det vil også knyttes kostnader til ny samsvarsvurdering som inkluderer de nye funksjonene. Dersom man tar utgangspunkt i hva en ny vekt koster i dag, for deretter å legge til kostnader knyttet til oppgradering og samsvarsvurdering, vil man kunne få et visst bilde av omfanget av kostnadene. Med den kunnskap vi har til nå er det imidlertid vanskelig å gi en mer konkret kostnadsbeskrivelse.

Det legges til grunn at de investeringene som gjøres for å tilfredsstille krav gjeldende fra 1. juli 2022, også tar hensyn til mulighet for en videre oppgradering for å kunne tilpasses nye krav fra 2024.

5.1.3 Kostnader ved øvrige endringer som gjelder fiskerinæringen

Når det gjelder identifiserbare plomber så koster disse omtrent det samme som andre plomber. Kravet om plombering har eksistert også tidligere, så det å kreve identifiserbare plomber vil ikke medføre ekstrakostnader.

Når det gjelder det foreslåtte kravet om at vekter i fiskerinæringen skal ha tvangskjøringsbryter, så vil dette gjelde kun gjelde for transportbåndvekter og summerende beholdervekter. De aller fleste transportbåndvektene har denne funksjonen allerede, slik at kravet først og fremst vil få betydning for de summerende beholdervektene. Kravet kan imidlertid oppfylles ved at bryteren kobles til det eksisterende vektsystemet, og at det gjøres en tilpasning på styringen til vektsystemet. Dette er ikke en del av samsvarsvurderingen, og en slik oppgradering vil medføre relativt begrensede kostnader.

Å oppheve bestemmelser om tilsynsperiode innebærer en opprydding i regelverket som ikke vil medføre kostnader, men som kan innebære en viss effektivisering ved at regelverket blir tydeligere.

5.1.4 Fordeler ved innføringen av de nye kravene

Innføring av de nye kravene vil medføre kostnader for industrien. Imidlertid vil disse kostnadene være håndterbare i forhold til økonomien i den delen av industrien

kravene vil gjelde. Videre vil det over tid være en gevinst for en samlet næring at slike krav innføres og etterleves.

Innføringen av de nye kravene vil medføre at en bidrar til en mer bærekraftig forvaltning av våre felles villlevende marine ressurser. I all hovedsak er dette ressurser vi deler med andre kyststater. Derfor er det viktig at vi i en fremtidig fiskeriforvaltning kan redegjøre for at uttaket av ressursene er gjennomført og registrert på en slik måte at en sikrer langsiktig bærekraft og lovlig ressursuttak.

Forvaltningen av våre felles ressurser består av fire hovedelementer: forskning, den årlige forvaltningen for gjennomføringen av fisket, kontroll av fisket som gjennomføres - og gjennom verdikjeden, samt håndhevelse av kravene. En god forvaltning er avhengig av at disse fire hovedelementene har korrekt informasjon om ressursuttaket. For å oppnå en slik målsetting er korrekt veiing av landet kvantum avgjørende.

Ved rådgivning fra forskerne om anbefalte kvoter til fordeling mellom kyststatene så er et sentralt parameter i modelleringen det som faktisk fiskes og tas ut av bestanden. Parameteret har betegnelsen fiskedødelighet, som skal reflektere landet kvantum, samt eventuelt fisk som er fisket og ikke blir registrert i fangststatistikken. En riktigst mulig registrering av fiskedødelighet, som settes inn i modelleringen, er med på å redusere usikkerheten ved forskernes rådgivning. En reduksjon av usikkerheten bidrar til bedre rådgivning og forbedret langsiktig bærekraftig forvaltning.

Den årlige forvaltningen for gjennomføringen av fisket baseres blant annet på erfaringer fra tidligere år. Automatiske vekter og et automatisk veiesystem vil over tid gi bedre grunnlag for å forvalte våre felles ressurser. Det vil redusere muligheten for manipulering, som vil være et viktig bidrag til forbedring av forvaltningen.

Når det gjelder kontroll med uttaket av de felles ressursene, så vil bruk av automatisk vekt og automatisk veiesystem være viktig for både eier av vektene og kontrollerende myndigheter. For eier vil det øke rettssikkerheten at veiedata baseres på automatiske og objektive veiinger. Disse veiingene vil fortløpende lagres og kunne gjennomgås i ettertid.

Videre vil de nye kravene bidra til både forbedrede og mer like konkurranseforhold mellom de ulike aktørene. En slik forbedring vil normalt bidra til å redusere usikkerheten om andre konkurrenter i markedet, og øke verdien på omsatte varer fordi det ikke konkurreres mot uregistrerte landinger. I tillegg vil endringer som skissert bidra positivt med hensyn til både eksisterende og eventuelle fremtidige sertifiseringsordninger for å sikre at våre villlevende marine ressurser er bærekraftig forvaltet og høstet.

Når det gjelder datakvalitet vil den bli forbedret gjennom at veieprosessene blir automatisert med påfølgende overføring av data. Det å unngå manuelle registreringer er en fordel både med hensyn til tilsiktet og utilsiktet feilregistrering, som igjen betyr økt kvalitet på registreringene og mer korrekte landingsdata. En reduksjon av manuelle oppgaver vil også frigi personalressurser til andre oppgaver.

Dette bidrar til at næringen tar del i den teknologiske utviklingen og vil gi en effektiviseringsgevinst, og samtidig sikrer kvaliteten til dataene som danner grunnlag for sporing av fisk gjennom verdikjeden.

5.2 Oppheving av regler om tilsynsperiode

Forlaget om å oppheve regler om tilsynsperiode i ulike instrumentspesifikke forskrifter innebærer en opprydding i regelverket, og vil gjøre regelverket konsekvent og mer tydelig. Forslaget vil ikke medføre økonomiske og administrative kostnader, men bidra til en effektivisering.

5.3 Rapporteringsplikt

Kravet vil gjelde for selgere av måleredskaper innenfor et begrenset bruksområde. Selve rapporteringen vil innebære at relativt enkle opplysninger som selgerne allerede er i besittelse av, formidles til Justervesenet. Detaljer om hvordan opplysningene skal gis er ikke fastsatt, men det er utviklet løsninger for rapportering av dette hos Justervesenet som gjør at rapportering kan gjennomføres på en enkel måte. Kravet innebærer noe ekstraarbeid for de aktuelle selgerne, men alt i alt legges til grunn at kostnadene som følge av kravet vil være begrensede.

5.4 Administrativt

De endringene som foreslås vil medføre flere krav å føre kontroll og tilsyn med. I tillegg forventes at kontrollen og tilsynet i noen tilfeller vil bli mer tidkrevende. Både Fiskeridirektoratet og Justervesenet vil i utgangspunktet løse dette innenfor allerede eksisterende rammer for ressursbruk. Endringene vil derfor ikke medføre økte kostnader til kontroll og tilsyn og derfor heller ikke økte årsavgifter til brukerne, med mindre ressursbruken på grunn av endringene viser seg å øke vesentlig mer enn forventet.

Utvikling av datamottaket vil for Fiskeridirektoratets del imidlertid medføre merkostnader i form av behov for oppgradering av infrastruktur som blant annet må sikre autentisering av avsendere, samt planlegging, utvikling, drift og vedlikehold av system for mottak av data. I tillegg må det utvikles løsning for mottak av endrede

data som kommer inn via et feilhåndteringssystem. Det ble nylig opprettet et internt prosjekt i Fiskeridirektoratet "Automatiske veiedata". Kostnadene og ressursbehovet er ikke vurdert i påvente av endringene som vil komme i landingsforskriften, men vil kunne dekkes inn av den nylig innførte kontrollavgiften.

6 Trinnvis innføring av de nye kravene

De nye kravene og implementeringen og utviklingen av disse vil måtte gjennomføres i dialog med leverandører og næringen. Forskriftsendringene må følges opp med trinnvis innføring av de nye kravene. Det at kravene vil kunne medføre forholdsvis store kostnader for aktørene, støtter også en slik trinnvis innføring.

Det foreslås en gradvis innføring av kravene, slik at kravet til automatisk vekt, samt lagring og overføring av veiedata gjøres gjeldende fra 1. juli 2022. Kravet til lagring og overføring av hendelser i veiesystemet gjøres gjeldende fra 1. januar 2024.

Krav til lagring og overføring av hendelsesdata skal fra 2024 gjelde for aktører som mottar fisk til en førstehåndsverdi på kr 50 mill. eller mer. Av dagens 315 aktører vil dette gjelde for ca. 90 aktører. For de minste aktørene er det vurdert at disse bør gis mulighet til å tilpasse seg kravet innenfor en lengre periode. Det bes om innspill til en slik trinnvis innføring.

I første omgang vil kravene fra 1. juli 2022 innebære en endring i systemet, men utenfor vekten. Endringene fra 2024 vil for en del aktører innebære behov for å skifte ut vekten, men det bestående systemet vil mest sannsynlig fortsatt kunne benyttes.

7 Ikrafttredelse

Det tas sikte på at forskriftsendringene skal gjelde fra 1. juli 2022.

Det vil legges til rette for overgangs- og innfasingsperioder for utvikling, anskaffelse og tilrettelegging av nødvendig utstyr og tekniske innretninger.

8 Forslag til endringsforskrift (landingsforskriften)

Vi foreslår disse endringene i landingsforskriften (endringene er satt i kursiv):

Forskrift om endringer i forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften)

Fastsatt av Fiskeridirektoratet **xx.xx** 2021 med hjemmel i forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel § 23.

I

I Nærings- og fiskeridepartementets forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd (endret) skal lyde:

§ 6. Krav til vekt, plassering, avlesningsmulighet og adgang

Mottaker skal ha *automatisk* vekt egnet til bruk ved landing av fisk. At vekten er egnet til bruk ved landing av fisk vil si at all fisk slik den føres over vekten blir *automatisk* registrert og korrekt veid. Vekten skal være plassert i mottaksområdet og den som lander skal ha uhindret og *direkte* adgang. De måletekniske kravene til vektene *som benyttes ved landing av fisk* følger av regler gitt i eller i medhold av lov 26. januar 2007 nr. 4 om måleenheter, måling og normaltid.

§ 6 andre ledd oppheves.

§ 6 andre ledd (nytt) skal lyde;

En egnet ikke-automatisk vekt kan benyttes:

- a) ved landing av fryst fisk,*
- b) ved landing av levende fisk som håndteres enkeltvis,*
- c) for veiing av utsortert pelagisk fanget fisk og fisk som sorteres ut til produksjon av farse-, mel og oljeprodukter i henhold til § 5 andre ledd,*
- d) for veiing av fisk som mottas på annen måte enn i første hånd, dette gjelder ikke mottak av avskjær ved mottaksanlegg som mottar industrifangster for produksjon av fiskemel og fiskeolje,*
- e) for veiing av bifangst.*

§ 6 tredje ledd oppheves.

§ 6 fjerde ledd blir nytt tredje ledd og skal (endret) lyde:

Det er forbudt å ha innretninger som kan benyttes til å transportere fisk utenom vekten, samt å ha innretninger plassert før eller i forbindelse med vekten som kan være egnet til å påvirke veiingen. Det skal ikke foretas endringer i styresystemer som kan påvirke veiingen.

§ 6 femte, sjette og syvende ledd blir § 6 fjerde, femte og sjette ledd.

Ny § 6a skal lyde:

§ 6a. Lagring, overføring og utveksling av veiedata og hendelser i veiesystemet

Mottaker skal ha et automatisk veiesystem bestående av en eller flere vekter og andre komponenter som er nødvendige for å sikre at all fisk som mottas veies, og at alle veiedata og data om hendelser som kan virke inn på veieresultat lagres og overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet. Veiesystemet skal ha en integrert funksjon for å kunne melde inn, rette opp og sende inn ny versjon ved feil og mangler i overførte data. Allerede registrerte data skal ikke kunne endres.

Veiesystemet skal kommunisere, samt utveksle elektroniske data med seddelsystemet og andre system som skal bruke veieresultatet.

Alle veiedata og data om hendelser i veiesystemet skal lagres. Dataene skal være tilgjengelige for Fiskeridirektoratet og skal kunne hentes frem ved kontroll på mottaksstedet. Mottaker skal lagre dataene i minst 5 år.

Veiedataene fra den enkelte landing som er nødvendig for å kunne dokumentere veid kvantum, skal overføres til Fiskeridirektoratet straks seddelnummeret er tilgjengelig fra salgslaget. Veiedataene skal knyttes opp mot tilhørende seddelnummer. Data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, skal tilsvarende overføres til Fiskeridirektoratet. Data om hendelser i veiesystemet skal overføres når hendelsene oppstår, eller umiddelbart når veiesystemet er i stand til å overføre dataene. Feil og mangler i overførte data skal meldes inn når det oppdages, og ny versjon med årsak skal sendes inn til Fiskeridirektoratet.

Overføringen av data til Fiskeridirektoratet skal skje via en elektronisk løsning hvor mottak, innhold og format bestemmes av Fiskeridirektoratet. Avsender er ansvarlig for at overførte data blir mottatt.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelsene i første til femte ledd. Fiskeridirektoratets regionkontor kan også gi midlertidig dispensasjon fra de samme bestemmelsene dersom det oppstår tekniske feil.

Kravene til lagringsfunksjoner, samt kravene for sikker overføring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet, følger av regler gitt i eller i medhold av lov 26. januar 2007 nr. 4 om måleenheter, måling og normaltid.

§ 7 skal (endret) lyde:

Salgslaget skal utarbeide landings- og sluttsedler. Hver enkelt seddel skal identifiseres med et unikt nummer, som skal tildeles når fartøyet har sendt melding om havneanløp (POR-melding). Fiskeridirektoratet skal godkjenne sedlene. Det enkelte salgslag kan kreve at opplysninger av betydning for dets oppgaver tas inn på seddelen.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2022.

////////////////////////////////////

Forskriften lyder etter dette:

Forskrift om landings- og sluttseddel (landingsforskriften)

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 6. mai 2014 med hjemmel i lov 21. juni 2013 nr. 75 om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressursar (fiskesalgslova) § 17, § 18 og § 19, og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 39, § 40, § 41, § 43 og § 48.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre en bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressurser gjennom registrering av opplysninger om fangsten til bruk ved ressurskontroll, kvotekontroll og for statistikkformål.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder ved landing, mottak og omsetning av fisk fra norske fartøy, uansett hvor de befinner seg. Forskriften gjelder også for utenlandske fartøy som befinner seg i norsk sjøterritorium og indre farvann, og i områder opprettet etter [lov 17. desember 1976 nr. 91](#) om Norges økonomiske sone § 1 og § 5.

Forskriften gjelder i tillegg på landterritoriet på Svalbard.

Forskriften omfatter enhver som lander, mottar, kjøper, selger, oppbevarer, transporterer, omlaster, leverer og produserer fisk. Forskriften gjelder også for salgslagene. For landinger på Svalbard vil ansvarlig salgslag være Norges Råfisklag for hvitfisk og Norges Sildesalgslag for pelagisk fangst.

§ 2. Definisjoner

Med *fisk* menes viltlevende marine ressurser samt produkter herav, med unntak av anadrome laksefisk.

Med *landing* menes alle tilfeller der fisk losses fra fiskefartøy, herunder omlasting og lossing av fisk fra fartøy som transporterer omlastet fisk, samt opptak av fisk fra lås/merd/pose. Umiddelbar sløyning av bunnfisk inngår som en del av

landingen. Fartøyet skal ha samme fiskerimerke ved landing som under fiske- eller fangstoperasjonen.

Med *omsetning* menes omsetningen av fisk i første hånd, slik den til enhver tid er regulert i eller i medhold av [lov 21. juni 2013 nr. 75](#) om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressursar, og [lov 6. juni 2008 nr. 37](#) om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 38.

Med *den som lander* menes den ansvarshavende om bord på fartøyet som lander fisken.

Med *mottaker* menes enhver som tar imot fisk som landes. Med mottaker menes også den som mottar allerede landet fisk for produksjon, oppbevaring, lagring og/eller omsetning.

Med *kjøper* menes enhver som kjøper fisk i første hånd i medhold av lov om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressursar, og havressurslova § 38.

Med *mottaksanlegg* menes en bygning eller konstruksjon der det er mulig å lande og levere fisk, for deretter å sortere og kvantifisere fisken for produksjon, oppbevaring, lagring og/eller omsetning.

§ 4. Forhåndsmelding om landing

Fiskeridirektoratets regionkontor kan pålegge mottaker en plikt til å sende forhåndsmelding med opplysninger om fartøy, ankomststed, tidspunkt for ankomst, art, produkttilstand og kvantum når dette er nødvendig av kontrollhensyn. Pålegg kan bare gis for landinger fra fartøy som ikke er underlagt regler gitt med hjemmel i havressurslova om plikt til å sende forhåndsmelding om landing.

Pålegg kan gis for inntil to måneder om gangen. Det er ikke tillatt å starte lossing før det er gått minst to timer fra meldingen ble sendt, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor gir tillatelse.

§ 5. Veieplikt

All fisk skal veies på art fortløpende ved landing. Mottaksanlegg som mottar industrifangster for produksjon av fiskemel, fiskeolje og andre produkter har også veieplikt for all fisk som mottas på annen måte enn i første hånd.

Pelagisk fanget fisk til konsum skal veies før sortering og/eller pakking. Pelagisk fanget fisk som ikke anvendes til konsum, skal veies på nytt umiddelbart etter utsortering. Dette gjelder tilsvarende for fisk som sorteres ut til produksjon av farse-, mel- og oljeprodukter.

Ved landing av renseskjempelse av lakselus i akvakulturanlegg kan vekten beregnes ved bruk av omregningsfaktorer for leppefisk fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Ved landing av blokkfryste industrireker påføres vekten av blokkene på landingsseddelen. Reell produktvekt av alle arter påføres sluttsekkdelen etter prøvetaking.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelsene om veiing av fisk.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra bestemmelsene i første og andre ledd for fartøy under 15 meter største lengde som lander fisk på steder der det ikke finnes registrerte kjøpere i første hånd. Ved vurderingen av om det skal gis dispensasjon skal det blant annet legges vekt på de lokale værforholdene, om fartøyet må passere utsatte områder og gangtid fra fiskefeltet til nærmeste mottaksanlegg. Landingsseddelen skal følge fangsten frem til mottaksanlegget. Landingsseddelen skal inneholde opplysningene som kreves i henhold til § 9 og § 11, med unntak av vektavlesning og nøyaktig kvantum i kilogram. Den som lander skal oppgi estimert vekt på landingsseddelen. Fiskeridirektoratets regionkontor kan sette vilkår for dispensasjoner.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi midlertidig dispensasjon fra bestemmelsene i første og andre ledd dersom det oppstår tekniske feil.

§ 5a. Registreringsordning for utsatt veiing for fartøy under 11 meter

Fartøy under 11 meter største lengde som er registrert i Fiskeridirektoratets merke- og deltakerregister og som lander fisk på steder på land der det ikke finnes registrerte kjøpere i første hånd, kan gis dispensasjon fra kravet om fortløpende veiing ved landingen, jf. § 5 første ledd.

Kravet er at fartøyet må passere utsatte områder for å komme til nærmeste mottaksanlegg, eller har mer enn 3 timer gangtid fra fiskefeltet til nærmeste mottaksanlegg.

For å kunne benytte seg av registreringsordningen skal:

- a. den som lander umiddelbart etter at fangsten er tatt på land, fyller ut en landingsseddel som skal følge transporten frem til mottaksanlegget,
- b. den som lander følger transporten til mottaksanlegget og undertegner seddel, og
- c. fangsten skal ikke blandes sammen med annet fartøys fangst.

Registreringen gjelder for inntil ett år og utløper 31. desember det året påmeldingen er fullført. for statistikkformål.

§ 6. Krav til vekt, plassering, avlesningsmulighet og adgang

Mottaker skal ha automatisk vekt egnet til bruk ved landing av fisk. At vekten er egnet til bruk ved landing av fisk vil si at all fisk slik den føres over vekten blir automatisk registrert og korrekt veid. Vekten skal være plassert i mottaksområdet og den som lander skal ha uhindret og direkte adgang. De måletekniske kravene til vektene som benyttes ved landing av fisk følger av regler gitt i eller i medhold av [lov 26. januar 2007 nr. 4](#) om målenheter, måling og normaltid.

En egnet ikke-automatisk vekt kan benyttes:

- a. ved landing av fryst fisk,
- b. ved landing av levende fisk som håndteres enkeltvis,
- c. for veiing av utsortert pelagisk fanget fisk og fisk som sorteres ut til produksjon av farse-, mel og oljeprodukter i henhold til § 5 andre ledd,
- d. for veiing av fisk som mottas på annen måte enn i første hånd, dette gjelder ikke mottak av avskjær ved mottaksanlegg som mottar industrifangster for produksjon av fiskemel og fiskeolje,
- e. for veiing av bifangst.

Det er forbudt å ha innretninger som kan benyttes til å transportere fisk utenom vekten, samt å ha innretninger plassert før eller i forbindelse med vekten som kan være egnet til å påvirke veiingen. Det skal ikke foretas endringer i styresystemer som kan påvirke veiingen.

Ved brudd på reglene gitt i § 6 første til tredje ledd kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby bruk av vekten.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravene til vekt. Det skal ved dispensasjon fra kravet i andre ledd om bruk av automatisk vekt tas hensyn til mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt kostnadenes omfang i forbindelse med anskaffelse av slikt utstyr.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi midlertidig dispensasjon fra kravene til vekt dersom det oppstår tekniske feil.

§ 6a. Lagring, overføring og utveksling av veiedata og hendelser i veiesystemet

Mottaker skal ha et automatisk veiesystem bestående av en eller flere vekter og andre komponenter som er nødvendige for å sikre at all fisk som mottas veies, og at alle veiedata og data om hendelser som kan virke inn på veieresultat lagres og overføres elektronisk til Fiskeridirektoratet. Veiesystemet skal ha en integrert funksjon for å kunne melde inn, rette opp og sende inn ny versjon ved feil og mangler i overførte data. Allerede registrerte data skal ikke kunne endres.

Veiesystemet skal kommunisere, samt utveksle elektroniske data med seddelsystemet og andre system som skal bruke veieresultatet.

Alle veiedata og data om hendelser i veiesystemet skal lagres. Dataene skal være tilgjengelige for Fiskeridirektoratet og skal kunne hentes frem ved kontroll på mottaksstedet. Mottaker skal lagre dataene i minst 5 år.

Veiedataene fra den enkelte landing som er nødvendig for å kunne dokumentere veid kvantum, skal overføres til Fiskeridirektoratet straks seddelnummeret er tilgjengelig fra salgslaget. Veiedataene skal knyttes opp mot tilhørende seddelnummer. Data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, skal tilsvarende overføres til Fiskeridirektoratet. Data om hendelser i veiesystemet skal overføres når hendelsene oppstår, eller umiddelbart når veiesystemet er i stand til å overføre dataene. Feil og mangler i overførte data skal meldes inn når det oppdages, og ny versjon med årsak skal sendes inn til Fiskeridirektoratet.

Overføringen av data til Fiskeridirektoratet skal skje via en elektronisk løsning hvor mottak, innhold og format bestemmes av Fiskeridirektoratet. Avsender er ansvarlig for at overførte data blir mottatt.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra bestemmelsene i første til femte ledd. Fiskeridirektoratets regionkontor kan også gi midlertidig dispensasjon fra de samme bestemmelsene dersom det oppstår tekniske feil.

Kravene til lagringsfunksjoner, samt kravene for sikker overføring av veiedata og data om hendelser i veiesystemet, følger av regler gitt i eller i medhold av lov 26. januar 2007 nr. 4 om måleenheter, måling og normaltids.

§ 7. Utarbeidelse av landings- og sluttsedler

Salgslaget skal utarbeide landings- og sluttsedler. Hver enkelt seddel skal identifiseres med et unikt nummer, som skal tildeles når fartøyet har sendt melding om havneanløp (POR-melding). Fiskeridirektoratet skal godkjenne sedlene. Det enkelte salgslag kan kreve at opplysninger av betydning for dets oppgaver tas inn på seddelen.

§ 8. Utfylling av landings- og sluttsedler

Mottaker skal umiddelbart etter at landing er fullført, der omsetning ikke skjer samtidig, fylle ut en landingsseddel med landingsopplysninger fastsatt i § 9, § 10 og § 11. På landingsseddel for fisk som er omsatt tidligere skal entydig henvisning til alle sluttsedlene oppgis. Seddelen skal undertegnes av mottaker eller dennes representant og den som lander, før denne forlater mottaksstedet, og begge er ansvarlige for at opplysningene er korrekte.

Kjøper skal umiddelbart etter at landing er fullført, der omsetning skjer samtidig, fylle ut sluttseddel som inneholder både landings- og omsetningsopplysninger fastsatt i § 9, § 10, § 11 og § 13. Seddelen skal undertegnes av kjøper eller dennes representant og den som lander, før denne forlater mottaksstedet, og begge er ansvarlige for at opplysningene er korrekte.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravet om samtidig undertegning av seddel.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra kravet om samtidig undertegning av seddel for landing til små mottaksanlegg utenfor ordinær åpningstid. Det skal legges vekt på mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt omfanget av kostnadene mottaker vil få dersom mottaksanlegget må holde åpent utenfor ordinær åpningstid. Den som lander utenfor ordinær åpningstid må umiddelbart etter at veiingen er fullført, fylle ut og undertegne seddel med landingsopplysningene. Mottaker, kjøper eller deres representant skal umiddelbart etter ankomst mottaksanlegget kontrollveie fangsten, og deretter ferdigstille utfyllingen av seddel.

Kjøper skal umiddelbart etter omsetning som skjer etter at landing har funnet sted, fylle ut en sluttseddel som inneholder både landings- og omsetningsopplysningene fastsatt i § 9, § 10, § 11 og § 13, med entydig henvisning til landingsseddel. Seddelen skal undertegnes av kjøper eller dennes representant, og

den som har landet. Salgslaget kan fylle ut sluttseddelen på kjøperens vegne og gi dispensasjon fra kravet om underskrift fra den som har landet.

Den som lander er ved landing i utlandet, eller til utenlandske fartøy i farvann utenfor områder opprettet etter [lov 17. desember 1976 nr. 91](#) om Norges økonomiske sone § 1 og § 5, ansvarlig for at seddel blir fylt ut. Den som lander skal undertegne seddelen før mottaksstedet forlates.

Innføring av nye rutiner ved bruk av elektronisk signatur skal godkjennes av Fiskeridirektoratet.

§ 8a. Elektronisk signering av landings- og sluttsedler

Landings- og sluttsedler skal undertegnes elektronisk ved bruk av elektronisk signatur godkjent av Fiskeridirektoratet i medhold av § 8 siste ledd.

Følgende opplysninger skal fremgå av landings- og sluttsedler:

- a. Tidspunktet for når seddelen ble signert ved at hver av partenes signatur har sitt eget tidsstempel.
- b. geografiske koordinater som angir hvor hver av partene var ved signering, og
- c. entydig informasjon om hvem som har signert seddel.

Salgslaget kan gi dispensasjon fra kravet om å undertegne landings- og sluttsedler elektronisk når det er særlige grunner til dette.

Dersom det oppstår tekniske feil, skal seddelen undertegnes manuelt i påvente av at feilen rettes opp. Feilen skal rettes uten ugrunnet opphold.

Det skal fremgå av seddelen om denne er undertegnet elektronisk eller manuelt.

§ 9. Opplysninger om den som lander

Den som lander skal oppgi foretakets navn, organisasjonsnummer, flaggstat og ansvarshavendes navn. Fartøynavn, fiskerimerke eller annen nasjonal registrering av fartøyet, samt kjenningssignal og IMO-nummer, skal oppgis dersom fartøyet har dette. Utenlandske aktører oppgir i stedet for organisasjonsnummer et ID-nummer per aktør som er tildelt dem av salgslaget.

Fødselsnummer skal oppgis dersom den som lander ikke kan identifiseres med et organisasjonsnummer.

Det skal oppgis om fartøyet er det som fisken er høstet med eller om det er et transport-, kjøpe-, produksjonsfartøy eller annet fartøy.

Ved høsting med annet fartøy enn det som er tildelt kvoten, skal begge fartøyenes fiskerimerker oppgis.

§ 10. Opplysninger om mottaker

Mottaker skal oppgi foretakets navn, organisasjonsnummer, virksomhetsnummer, kommunenummeret til den kommunen der landingen skjer, mottaksstedets godkjenningsnummer dersom dette er tildelt fra Mattilsynet, og navn på mottakers representant.

Ved landing i utlandet skal land oppgis og i stedet for organisasjonsnummer skal et ID-nummer som er tildelt dem av salgslaget, oppgis.

Ved omlasting og ved opptak av fisk fra lås/merd/pose skal mottakende fartøys foretaksnavn, organisasjonsnummer, flaggstat og ansvarshavendes navn oppgis. Fartøynavn, fiskerimerke eller annen nasjonal registrering av fartøyet og kjenningssignal, skal oppgis dersom fartøyet har dette. Det skal videre oppgis om mottakerfartøyet er et transport-, kjøpe- eller produksjonsfartøy.

§ 11. Opplysninger om landingen

Mottaker og den som lander skal oppgi dato og klokkeslett ved fullført landing, samt opplysninger om art, produkttilstand, konserveringsmåte, størrelsessammensetning, vektavlesning, nøyaktig kvantum i kilogram og leveringsmåte. Ved landing av levende fisk, skal antall individ oppgis. Ved omsetning som skjer etter at landing av levende fisk har funnet sted, skal antall individ oppgis på sluttseddelen selv om fisken ved omsetning er død. Antall individ skal også oppgis dersom det kreves i medhold av regler gitt med hjemmel i [lov 6. juni 2008 nr. 37](#) om forvaltning av viltlevande marine ressursar.

Den som lander skal oppgi meldingsnummer RN på melding om havneanløp (POR-melding) på den seddelen fangsten gjelder, jf. [forskrift 21. desember 2009 nr. 1743](#) om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 13.

Videre skal første og siste fangstdato, sone, fangstfelt, redskap, fartøyrolle- og kvotetype oppgis. Opplysninger om fisk fanget i forskjellige soner, fangstår og på forskjellige kvotetyper skal oppgis hver for seg.

Når fangsten har vært låssatt før omsetning, skal det opplyses om dette på seddelen. Det skal tilsvarende opplyses på seddelen dersom landingen er en dellanding, og dersom fisken mottas på annen måte enn ved landing fra fartøy.

§ 12. Prøvetaking av industrilandinger

Fiskeridirektoratet kan i forskrift fastsette krav til utstyr og bruken av dette for fastsettelse av fangstsammensetningen i industrilandinger.

§ 13. Opplysninger om selger, kjøper og omsetning

Selger skal oppgi foretakets navn, organisasjonsnummer, flaggstat og ansvarshavendes navn. Fartøynavn, fiskerimerke eller annen offisiell registrering av fartøyet og kjenningssignal, skal oppgis dersom fartøyet har dette.

Kjøper skal oppgi foretakets navn, organisasjonsnummer, virksomhetsnummer, kommunenummeret til den kommunen der landingen skjer, kjøpsstedets ID-nummer tildelt av Fiskeridirektoratet, kjøpsstedets godkjenningsnummer dersom dette er tildelt av Mattilsynet, og navn på kjøpers representant.

Utenlandske selgere og kjøpere skal i stedet for organisasjonsnummer identifiseres med et ID-nummer som er tildelt dem av salgslaget.

Selger og kjøper skal ved omsetning oppgi art, produkttilstand, konserveringsmåte, størrelsessammensetning, nøyaktig kvantum i kilogram, antall individ dersom krevd, antatt anvendelse, pris, omsetningsdato og leveringsmåte.

§ 14. Innsending av landings- og sluttседler

Mottaker og kjøper skal umiddelbart etter undertegning overføre seddelen til salgslaget.

Ved landing i utlandet, eller til utenlandsk fartøy i farvann utenfor områder opprettet etter [lov 17. desember 1976 nr. 91](#) om Norges økonomiske sone § 1 og § 5, er den som lander ansvarlig for at seddel umiddelbart blir sendt inn til salgslaget.

I særlige tilfeller hvor mangel på internetdekning umuliggjør umiddelbar innsending av landings- og sluttседler, kan salgslagene gi dispensasjon fra kravet i første ledd. Seddelen skal i slike tilfeller sendes til salgslaget umiddelbart etter at internetdekning er gjenopprettet.

§ 15. *Krav til elektronisk registrering og overføring av opplysninger*

Det skal anvendes elektronisk utstyr og programvare for registrering og kvalitetssikring av landings- og sluttседler, samt ved overføringen av slik informasjon etter at seddelen er ferdig utfylt og undertegnet. Salgslagene videresender informasjonen til Fiskeridirektoratet i henhold til § 20.

Elektronisk utstyr og programvare som nevnt i første ledd skal fungere slik at seddelen automatisk sendes salgslaget umiddelbart etter at den er undertegnet.

Fiskeridirektoratet kan i forskrift fastsette ytterligere krav til slikt elektronisk utstyr og programvare samt til den elektroniske utfyllingen av landings- og sluttседler.

Salgslaget kan gi tidsbegrenset dispensasjon fra kravet i første ledd så langt det er strengt nødvendig for at mottaker og kjøper skal kunne anskaffe nødvendig elektronisk utstyr og programvare.

§ 16. *Journal*

Mottaker skal fortløpende føre journal med opplysninger om ethvert mottak av fisk ved mottaksanlegget, og ved mottakets eksterne lagringssteder.

Mottaker skal umiddelbart etter ethvert mottak føre inn dato, art, produkttilstand, størrelsessammensetning, kvantum og leveringsmåte. Ved landing skal fartøyets navn, fiskerimerke og seddelnummer også føres. Dersom mottaket skjer på annen måte enn ved landing skal fangstens avsender, transportør og transportmåte føres inn. Mottak skal fortløpende nummereres i journalen.

Ved bruk av automatisk vekt skal totaltelleverkets verdi ved landingens start og slutt oppgis. Art og kvantum utsortert pelagisk fanget fisk i henhold til § 5 andre ledd, andre og tredje punktum, skal oppgis. For fisk som skal kvantifiseres ved telling, skal tilsvarende antall individ oppgis i journalen.

Mottaker skal umiddelbart etter ethvert uttak av fisk som transporteres fra det enkelte mottaksanlegg, føre opplysninger om dato for transporten, art, produkttilstand, størrelsessammensetning og kvantum. Mottaker og transportør skal identifiseres med foretakets navn. Transportmiddel skal også føres.

For fisk som transporteres bort fra mottaksanlegget ubearbeidet skal det i tillegg føres seddelnummer.

Journaler skal føres som en egen integrert del av mottakers produksjonsstyrings- og logistikksystem.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra plikten til å føre journal. Det skal legges avgjørende vekt på mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt kostnadenes omfang.

§ 17. Adskillelse, merking og lagring

All fisk fra et fartøy skal holdes adskilt fra fisk som landes fra andre fartøy frem til veiingen er avsluttet og seddelen er skrevet.

All fisk som mottas skal merkes på fartøynivå frem til fisken settes i produksjon, eller frem til den transporteres bort fra mottaksstedet før produksjon. Merkingen skal skje fortløpende og umiddelbart etter at fisken er veid. Hvis fisken mottas på annen måte enn ved landing, skal merkingen skje når den mottas.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i enkeltvedtak kreve at fisken fra et fartøy merkes umiddelbart etter at den settes på land fra fartøyet. Slik merking kan bare kreves der mottakers rutiner for adskillelse i henhold til første ledd ikke anses som tilstrekkelige for å sikre adskillelse.

Mottaker skal lagre all fisk som ikke er omsatt i første hånd adskilt fra den fisken som er omsatt.

Fiskeridirektoratet kan gi dispensasjon fra kravene i første og andre ledd for industrilandinger og ved landing av tang og tare.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra kravene i andre ledd, begrenset til å tillate at mindre kvanta fisk fra et mottak håndteres sammen med tilsvarende små kvanta fra andre mottak. Det skal legges avgjørende vekt på mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt kostnadenes omfang.

§ 18. Ansvarlighet og korreksjon

Den som lander, mottaker og kjøper er alle ansvarlige for at seddel er korrekt utfyllt med riktige opplysninger. Ved landing i utlandet, eller til utenlandsk fartøy i farvann utenfor områder opprettet etter [lov 17. desember 1976 nr. 91](#) om Norges økonomiske sone § 1 og § 5, er den som lander ansvarlig.

Mottaker er ansvarlig for at journal er korrekt ført med riktige opplysninger, samt for korrekt merking og lagring.

Dersom opplysningene i en landings- eller sluttseddel ikke er riktige og må korrigeres, skal mottaker eller kjøper og den som har landet fisken fremlegge en skriftlig søknad med begrunnelse til salgslaget. Søknaden skal være signert av begge parter. En søknad som ikke er signert av begge parter krever at den som har signert innhenter samtykke, eller en uttalelse fra den andre parten.

Salgslaget kan på eget initiativ, eller skal etter pålegg fra Fiskeridirektoratet, korrigere uriktige opplysninger i seddel.

Salgslaget behandler søknader om korreksjon. Dersom endringen er vesentlig for ressurskontrollen, skal søknaden avgjøres i samråd med Fiskeridirektoratets regionkontor. Dette gjelder tilsvarende for korrigeringer etter salgslagets eget initiativ. Ved uenighet fattes endelig beslutning av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Alle korrigerede landings- og sluttsedler skal ha vedlagt dokumentasjon på årsaken til korreksjonen og informasjon om saksbehandlingen. Dokumentasjonen skal fremlegges ved forespørsel.

Fiskeridirektoratet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om korreksjon av landings- og sluttsedler.

§ 19. Oppbevaringsplikt

Mottaker skal oppbevare journaler på mottaksstedet i minst 5 år.

Mottaker og kjøper skal oppbevare landings- og sluttsedler som ikke er undertegnet elektronisk på mottaksstedet i minst 5 år. Dersom salgslaget krever at slike originale sedler sendes inn, skal det oppbevares kopi.

§ 20. Salgslagenes ansvar

Salgslagene skal føre kontroll med at reglene i § 5 – § 11, § 13 – § 15 og § 17 overholdes, samt motta alle landings- og sluttседler. Salgslagene skal fortløpende overføre sedlene, og opplysninger som følger av deres behandling, elektronisk til Fiskeridirektoratet.

Salgslagene skal overføre opplysninger om den ikke omsatte andel av fisken oppgitt på landingsseddelen når omsetning skjer etter at landing har funnet sted.

Salgslagene skal i tilknytning til seddelen overføre opplysninger om effektuering av eventuelle administrative vedtak om inndragning av fangstverdien. Opplysningene skal overføres på linjenivå på seddelen. Dersom annet salgslag enn eieren av seddelen fatter vedtaket, skal dette salgslaget straks informere salgslaget som eier seddelen om vedtaket. Salgslaget som eier seddelen overfører opplysningene til Fiskeridirektoratet.

Salgslagene skal ha nødvendige rutiner for å sikre at bestemmelsene i første til tredje ledd overholdes og underrette Fiskeridirektoratet om disse.

Fiskeridirektoratet kan i forskrift eller enkeltvedtak, pålegge salgslagene å innføre bestemte rutiner.

§ 21. Klageinstans

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor og salgslagene.

§ 22. Straff, inndragning og overtredelsesgebyr

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til [lov 6. juni 2008 nr. 37](#) om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 62, jf. § 64 og [lov 21. juni 2013 nr. 75](#) om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressursar § 22. Inndragning kan skje i henhold til [lov 6. juni 2008 nr. 37](#) om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 65. Overtredelsesgebyr kan gis i henhold til [lov 6. juni 2008 nr. 37](#) om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59.

§ 23. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for sikre en bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressurser gjennom registrering av opplysninger om fangsten til bruk ved ressurskontroll, kvotekontroll og for statistikkformål.

Fiskeridirektoratet kan bestemme at andre mottakere av fangst skal være omfattet av reglene som gjelder for mottaksanlegg.

§ 24. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2015. Fiskeridirektoratet kan i en overgangsperiode på inntil to år gi dispensasjon fra enkelte vilkår i § 16 og § 17 i denne forskrift.

Fra samme tidspunkt oppheves [forskrift 22. januar 2003 nr. 57](#) om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk og [forskrift 13. november 1995 nr. 884](#) om oppgave- og opplysningsplikt for enhver som mottar eller omsetter fangst.

9 Forslag til ny forskrift

Forskrift om automatisk veiesystem til bruk ved landing av fisk

Fastsatt av Justervesenet [...] med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 7 første ledd bokstav b og c, § 7 andre ledd, § 10 andre og tredje ledd, samt forskrift 20. desember 2007 om målenheter og måling § 4-5a.

I

Kapittel 1 – Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften stiller krav til automatisk veiesystem som brukes ved landing av fisk.

Krav til at automatisk veiesystem skal brukes og krav til at veiedata og data om hendelser i veiesystemet skal lagres og overføres til Fiskeridirektoratet, følger av forskrift 6. mai 2014 nr. 607 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften).

Dersom det er gitt dispensasjon med hjemmel i landingsforskriften § 6a, gjelder ikke kravene i §§ 5 til 7 i forskriften her.

§ 2. Definisjoner

Med fisk menes viltlevende marine ressurser samt produkter herav, med unntak av anadrome laksefisk.

Med landing menes alle tilfeller der fisk losses fra fiskefartøy, herunder omlasting og lossing av fisk fra fartøy som transporterer omlastet fisk, samt opptak av fisk fra lås/merd/pose/. Umiddelbar sløyning av bunnfisk inngår som en del av landingen.

Med automatisk veiesystem menes et system som består av en eller flere vektorer og andre komponenter som er nødvendig for å sikre at veiedata og data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet, lagres og overføres automatisk.

Med automatisk menes at prosessen skjer uten inngripen fra en operatør.

§ 3. Hvem som er ansvarlig

Bruker av et automatisk veiesystem er ansvarlig for at kravene i kap. 2 i denne forskriften etterleveres. Bruker er videre ansvarlig for at teknisk dokumentasjon som er nødvendig for å kunne vurdere at kravene er oppfylt, er tilgjengelig.

§ 4. Krav til selgere av måleredskaper

Den som gjør en vekt til bruk ved landing av fisk tilgjengelig på markedet, skal informere Justervesenet om hvem som er kjøper, samt om vekttype, brukssted og bruksformål.

Kapittel 2 - Krav til automatisk veiesystem

§ 5. Lagring og overføring av data

Veiesystemet skal sørge for automatisk lagring og overføring av veiedata, samt automatisk lagring og overføring av data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultatet.

§ 6. Feilhåndtering

Veiesystemet skal ha funksjoner for å lagre og overføre informasjon om feil som oppstår ved bruk av vekten. Veiesystemet må i tillegg ha en integrert funksjon for å kunne melde inn, rette opp og sende inn ny versjon ved feil og mangler i overførte data. Allerede registrerte data skal ikke kunne endres.

§ 7. Datakvalitet, dataintegritet og tilgjengelighet

Veiesystemet skal sikre høy datakvalitet og dataintegritet. Komponenter og programvare i veiesystemet som har avgjørende betydning for å lagre veiedata og hendelser i veiesystemet, skal være konstruert slik at de er sikret mot manipulering og utilsiktet feilbruk. De anvendte sikkerhetstiltakene skal gjøre det mulig å påvise om inngrep har funnet sted. Alle hendelser og informasjon om gjennomførte veiinger skal lagres sammen med et sikkert tidsstempel.

Lagrede veiedata og data om hendelser i vekten skal sikres slik at dataene ikke går tapt.

§ 8. Krav til vekter i veiesystemet

Vekt som brukes ved landing av fisk skal ha hovedvisningsenhet plassert slik at det er fysisk mulig å følge med på denne, herunder at veid kvantum mv. skal kunne avleses og betjenes fortløpende og direkte, samtidig som aktivitet på eller rundt vekten kan følges med på.

Veid kvantum landet fisk skal kunne avleses fortløpende. Bruker skal etter andre menyvalg umiddelbart sette vekten tilbake til avlesningsmodus.

Vektene skal være utstyrt med sikringsmekanismer som angitt i typeprøvdokumentet. Der det benyttes fysiske plomber skal disse ha et unikt identitetsmerke.

§ 9. Tilleggskrav til automatiske vekter

En automatisk vekt skal ha minst én sekundær visningsenhet (slavedisplay) som gjentar visningen av veieresultatet fra hovedvisningsenheten. Sekundær visningsenhet skal ikke ha funksjoner som kan påvirke veieresultatet. Sekundær visningsenhet skal ha lik oppløsning som hovedvisningsenheten.

En automatisk vekt skal ha mer enn ett telleverk, hvor det ene skal være en totalteller som løper kontinuerlig og som ikke kan nullstilles.

En automatisk vekt skal ha funksjoner som avdekker registrerbare feil. Dersom slike feil avdekkes skal tilførsel av fisk til vekten stoppe automatisk.

Transportbåndvekker skal nullstilles ved oppstart og minst hvert 30. minutt. Dersom dette ikke gjøres skal tilførsel av fisk til vekten stoppe automatisk.

Transportbåndvekker og summerende beholdervekker skal ha tvangskjøringsbryter.

Tvangskjøringsbryter og elektroskap som er tilknyttet en automatisk vekt skal være plombert. Plombene skal ha unikt identitetsmerke.

Kapittel 3 – Avsluttende bestemmelser

§ 10. Overtredelsesgebyr

Overtredelse av denne forskriften kan medføre pålegg om overtredelsesgebyr utmålt etter bestemmelsene i forskrift om målenheter og måling kapittel 7.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft [...]

II

Forskriften trer i kraft [...].

10. Forslag til endringsforskrift

Forskrift om endringer i instrumentspesifikke forskrifter

Fastsatt av Justervesenet [...] med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normalt § 7 første ledd bokstav b og c, § 7 andre ledd, § 10 andre og tredje ledd, samt forskrift 20. desember 2007 om målenheter og måling § 4-5a.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1742 om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekter) gjøres følgende endringer:

§ 4a (ny) skal lyde:

§ 4a. *Krav til selgere av catchvekter*

Den som gjør en catchvekt til bruk på hjullaster tilgjengelig på markedet, skal informere Justervesenet om hvem som er kjøper, samt om vekttype, brukssted og bruksformål.

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre og tredje ledd blir § 5 første og andre ledd.

§ 34 a oppheves.

II

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1736 om krav til transportbåndvekter gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre, tredje og fjerde ledd blir § 5 første, andre og tredje ledd.

§ 34 a oppheves.

III

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1737 om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekter gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre og tredje ledd blir § 5 første og andre ledd.

§ 36 a oppheves.

IV

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre, tredje og fjerde ledd blir § 5 første, andre og tredje ledd.

V

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1739 om krav til materielle lengdemål gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre ledd blir § 5 første ledd.

VI

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1740 om krav til lengdemålingsinstrumenter gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre ledd blir § 5 første ledd.

VII

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1746 om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre ledd blir § 5 første ledd.

VIII

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1747 om krav til automatiske gravimetriske fyllemaskiner gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd oppheves.

§ 5 andre og tredje ledd blir § 5 første og andre ledd.

§ 31 a oppheves.

IX

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1735 om krav til ikke-automatiske vekter gjøres følgende endring:

§ 22 a oppheves.

§ 50 første ledd oppheves.

§ 5 andre og tredje ledd blir § 5 første og andre ledd.

X

Forskriften trer i kraft [...].